

APOSTOLUL

REVISTA CADRELOR DIDACTICE DIN JUDEȚUL NEAMȚ

SERIE NOUĂ, ANUL IV, NR. 37
APRILIE 2002

Un imperativ de necontestat: GREVA GENERALĂ

Deși pentru intrarea în NATO și Uniunea Europeană avem nevoie de mare liniște și pace în (interior) țară, vînturile de la Miază-Zi, care topest zăpezile, agită și tulbură apele. Viața e din ce în ce mai grea și mai nesigură. Pentru noi, cei din învățămînt drumul Golgotei nu mai are sfîrșit.

Toate demersurile și cerințele decente au rămas fără ecou. Țara e săracă. Nu sunt bani. O știm și noi, poate mai bine decît dumneavoastră "Domnii din Palate". Libertate și democrație am dorit cu toții, dar nu ne-am gîndit vreodată că cei "răi și hapsini" vor fi înlocuiți cu alții "și mai răi".

"Vai de bietul român săracul! Inapoi da tot ca racul..."

Din '89 am reintrat în "zodia racului", adică "a cancerului". Nimic nu

ne îndreptățește să sperăm că va fi mai bine.

Privatizarea s-a făcut numai pentru unii și acum se judecă numai pentru alții. Dezordinea și jaful în haită s-au generalizat "Legea e doar scrisă, nu și înfăptuită". Țara e condusă de liste făcute în birourile închise ale partidelor politice. Străinii se bucură de regim preferențial față de cei din țară, în toate domeniile. Singurul lucru pe care ni l-ați lăsat e răbdarea. Dar, domnilor, răbdarea are și ea limite. După atîtea umilințe și suferințe ne-am pierdut, pînă și noi, Răbdarea. Ce șanse mai au copiii și tinerii acestei țări, dacă pînă și dreptul la învățătură asigurat prin Constituție și Legea Învățămîntului este ciuntit periodic prin ordonanțe și ordine ale Guvernului sau M.E.C.?! Să ne mirăm că toți tinerii fug, că mamele, în această țară, nu mai nasc prunci pentru a nu-i chinuși!

Ce fac sindicatele în aceste condiții?

Și în Neamț, la fel ca în toate celelalte județe ale țării, sindicatele se mișcă, dialoghează și caută forme și modalități noi, mai puternice, de protest și influență față de guvernul.

Timpe de două zile, în județul Vîlcea, Consiliul Liderilor Intrunit în ședință largită a dezbătut și hotărît modul de

"Vox populi, vox dei"

acțiune, datele și formele concrete pe perioada grevei generale și după încheierea anului școlar.

Declanșarea grevei pe data de 3 iunie va fi precedată de un mare miting la nivel național, concomitent cu mitingul în centrele județene și cu pichetarea zilnică a Inspectoratelor Școlare și a Prefecturilor.

Neprezentarea la examenele de

capacitate și bacalaureat va fi susținută legal prin concediile de odihnă solicitate în bloc începînd cu 16 iunie.

Dacă nici în aceste condiții Guvernul nu va pleca urechea spre doleanțele celor din învățămînt, lucrurile se vor acutiza și probabil, încheierea anului școlar va coincide cu perioada de deschidere a noului an (sperăm din toată inima să nu se întîmple așa!).

Săptămîna trecută a avut loc ședința Consiliului Județean (luni, 22.04.2002), după care în zilele de luni, miercuri și joi, în cele trei centre, Roman, Piatra Neamț și Tg. Neamț au avut loc întîlniri cu liderii pe zone, care vor organiza pînă pe data de 8 mai 2002 adunări sindicale în toate unitățile școlare și vor hotărî, pe baza Referendumului anterior (11 martie 2002), declanșarea grevei generale pe 3 iunie sau pe 10 iunie.

Hotărîrile vor fi exprimate prin

proces verbale unice confirmate de conducerea unităților școlare, ele vor fi centralizate la nivel de județ și înaintate Inspectoratului Școlar și M.E.C. pentru ca factorii de putere să cunoască din timp și poate să gîndească în al 13-lea ceas, în mod serios, asupra gravității stărilor de lucruri din învățămîntul românesc.

Solicităm colegilor noștri unitate și fermitate în acțiunile ce le vom întreprinde.

De asemenea, solicităm părinților și tuturor celor legați de școală înțelegere și sprijin, deoarece noi punem mai presus de interesele salariale, starea generală a învățămîntului românesc.

Exprimăm încă o dată nădejdea că factorii de putere vor da dovadă de înțelegere și vor rezolva, măcar parțial, cererile noastre.

Prof. Ștefan CORNEANU
Biroul operativ SLLIC

Cu prilejul Sfințelor Sărbători de Paște transmitem felicitări și mulțumiri tuturor lucrătorilor din învățămînt, pentru răbdarea și abnegația manifestate în aceste momente ufericite ale școlii românești, urăm multă sănătate și auspicii mai bune și mai rodnice sub lumina sfîntă a Învierii Domnului Nostru Iisus Hristos.

Hristos a Învîtat!

Biroul S.L.L.I.C.S.

GAVRIIL GALINESCU

Ascrie despre Gavriil Galinescu (15 decembrie 1883, Hangu - 10 iulie 1960, Dura), profesor universitar dr., important muzicolog și folclorist de renume european este un act de responsabilitate științifică, un merit omagiu adus OMULUI care și-a închinat viața și opera frumuseților naturale și hărniciei locuitorilor de pe Valea Bistriței - "mama noastră" - cum o denumea marele cărturar G.T. Kirileanu.

Fiu de preot, după absolvirea cursurilor primare, a urmat Seminarul "Veniamin Costache" din Iași și Facultatea de Teologie din cadrul Universității București. În paralel, a făcut și Conservatorul de Muzică, avînd ca profesori pe Alfonso Castaldi și D.G. Kiriac. Pregătirea artistică și-a desăvîrșit-o la Conservatorul din Leipzig sub direcția supraviețuitorilor a profesorilor Max Reger (compoziție), W. Volkelt (estetică), Barth și Jungman (pedagogie), iar prelegerile de muzică cu Hugo Reimann și Arnold Schering. La Viena audiază cursuri de pedagogia muzicii și muzică bizantină cu profesorul Egon Wellesz, iar la Atena muzica grecească cu C.A. Psaches.

Revenind în țară a funcționat ca profesor de muzică la Buzău, Iași, Școala normală, Școala pregătitoare și gimnaziu

din Hangu - județul Neamț. Conservatorul de muzică din Cernăuți și, ulterior, a fost transferat la Academia de muzică din Iași, de unde s-a pensionat în anul 1947.

Așa cum rezultă din documente, Gavriil Galinescu a fost membru al "Uniunii Compozitorilor din România" și altor numeroase asociații și societăți muzicale din țară și străinătate. Este autor de manuale didactice, de compuneri corale și orchestrale, studii asupra muzicii populare de pe Valea Bistriței și întreaga Moldovă.

Gavriil Galinescu a fost un model de profesor, activitatea lui dăinuind și astăzi în conștiința oamenilor. Pentru satul său natal a făcut multe fapte bune, dintre care amintim înființarea unităților de învățămînt și conducerea acestora, imediat după terminarea Primului Război Mondial. Timpe de zece ani, Școala normală, Școala pregătitoare și gimnaziul mixt au dat peste 500 de absolvenți, majoritatea dintre ei, băieți și fete de pe Valea Bistriței au luat drumul orașelor, urmînd școli superioare, inclusiv facultăți și institute superioare de învățămînt.

"Fără gimnaziul lui Gavriil Galinescu scria istoricul Constantin Turcu, fostul său elev - 500 de tineri de pe Valea Bistriței ar fi rămas mai departe, în sate, plutași, plugari, ciobani, muncitori forestieri sau în fabrici".

Prof. Constantin PRANGATI
(Continuare în pag. 2)

UITE GREVA, NU E GREVA!

Cadrelor didactice vom vorbi din nou despre o potențială grevă generală "serioasă" și "înghețarea" anului școlar. Citește: blocare. Motivațiile viitoarelor conflicte de muncă? Dascălii nu sînt mulțumiți cu "pomana", "bacșișul" de 5 la sută oferit de MEC. Refuză să mai închidă ochii atunci cînd li se aruncă praf în plină figură. Vor să fie demni, așa cum le stă bine. Refuză să mai stea cu mina întinsă, așteptînd ca guvernarea să scape printre degete, dascălilor și școlii în general, citeva firmături de pline amără. Chiar dacă nu au bani de întreținere sau pentru o carte de specialitate. Un banal DEX costă 490 mii lei.

Ce îi sfătuiește un lider sindical mucalit, cu părul nîns? Poate că ar trebui atrași în sindicat și profesorii de la Școala Americană, acolo unde învață copiii lui Năstase, în nu știu ce limbă. Ar face bine la imagine. Ar crește șansele reușitei în lupta grevistă.

Ați sesizat? La ultima grevă s-a mers "la derută". Slujitorii școlii n-au fost uniți, au oscilat. Poate de teama "listelor negre". Poate din alte motive. Unii au participat la greva numai cu sufletul, alții fără a intra la ore. Unii numai supraveghînd școlarii, alții cu banderole "japoneze" la mînă. Au existat și "spărgători de grevă". Mulți. Și la Piatra Neamț, și la Roman, și la Tg. Neamț. Așa a fost dintotdeauna de la începutul tranziției... Incoace. Nu este de mirare, de ce ar fi uniți intelectualii din România vreodată? Mai ales în fața unui "dușman comun". Paradoxal, destui lideri sindicali au dispărut din școală chiar în ziua grevei (17) N-au apărut interesele

Dumitru RUSU
(Continuare în pag. 2)

PRESTIGIOASĂ REPREZENTARE ȘTIINȚIFICĂ A ROMÂNIEI

- interviu cu domnul profesor universitar, doctor în științe matematice, Vasile Postolică -

Rep: Domnule profesor, ați participat recent, în calitate de unic reprezentant al României, la o manifestare științifică internațională importantă. Vă rog să o prezentați.

■ V.P.: Am fost invitat oficial la The 12 - th EUROCONFERENCE organizată de The Association of European Research Societies within IFORS și găzduită de Vrije Universiteit Brussels (Universitatea Liberă din Bruxelles), reuniune științifică ce poate fi denumită și prima actuală conferință internațională privind managementul viitorului.

Rep: - Prezența dumneavoastră la Bruxelles a fost în premieră?

■ V.P.: - Nu. În anul 1998 am participat la The 16-th European Conference on Operational Research, Brussels, Belgium, 12 - 15 iulie, tot în virtutea unei invitații oficiale.

Rep: - Ce v-a impulsionat să mergeți la Bruxelles, acum?

■ V.P.: - În primul rînd invitația oficială repetată cuplată cu insistențele Comitetului Internațional de Organizare. Apoi, tematica absolut de excepție a acestei manifestări științifice internaționale (sisteme decizionale, comerț

electronic și mobil, optimizare multicriterială și procesele umane firești, dileme etice privind soluțiile adecvate și interpretări practice) cu aplicații inedite ale matematicii și cel puțin pentru că viza proiecția uimitoare a evoluției umanității în viitorul apropiat, deci perspectiva imediată. De altfel, și lucrarea științifică originală, intitulată "Important Connections between Pareto Efficiency and Potential Theory with Applications" expusă și care va fi publicată în volumul corespunzător împreună cu extrasele lucrărilor științifice proprii oferite participanților au fost apreciate drept contribuții științifice noi în derularea efectivă și această conferință internațională a combinat foarte bine sesiunile de lungă durată ("the panel sessions") cu expunerile individuale. Au fost prezenți peste 200 de specialiști din lumea științifică mondială: Algeria, America, Armenia, Austria, Belgia, Canada, China, Danemarca, Franța, Germania, Finlanda, Italia, Iugoslavia, Lituania, Norvegia, Olanda, Mexic, Portugalia, Slovenia, Spania, România, Rusia, reunindu-se astfel, prin superinterdependențele specifice, transdisciplinare, următoarele domenii vitale pentru omenire: științific, economic și social, politic în ordinea permanent variabilă. Din studiile științifice efectuate pînă acum, s-a constatat limpede că evoluția speciei umane se fundamentează indubitabil pe competență și respectul, respectiv aprecierea cuvenită valorilor umane, oricît de modeste ar fi acestea, prin valoare umană înțelegînd orice om al "lucrului bine făcut". Astfel, domeniile de bază ale existenței pragmatice:

(Continuare în pag. 2)

DIN TURNUL DE FILDES ESTE GREU DE VĂZUT REALITATEA!

"S

coala este un locaș tragic în care toate se petrec în mod comic" îmi spunea un coleg iar altul continua: "Cei care sunt o catastrofă" spun în zeflemea că toate sunt un fleac".

Și într-adevăr, lipsit de umor, destinul este o catastrofă.

Procentul cadrelor didactice care trăiesc în școli, fără să mai vrea să fie legate suflătoare de catedră, este realmente alarmant. Poate, chiar mai mult alarmant, orice substraturi i-aș găsi, el indică un grad înalt de banalizare a promisiunilor.

Nici nu ne mai mirăm de ce se întâmplă atâtea. S-a ajuns la o lehamite atât de avansată, se pare, încât nu ne mai temem că ne găsim într-un moment de cumpănă. Suntem ca pe o corabie care merge în derivă spre nicăieri, dar ne-am obișnuit, s-ar zice, cu excepția celor care ar sări în apă. Doisprezece ani de libertate n-au reușit decât să amine și să împingă nădejdea.

Intellectualii de prim rang, care erau speranțe, au fost dați la o parte. Apar alte diagnostice, alte vederi.

Mercenarii culturali au acoperit valorile; cei mari confrunțați cu atâtea situații verbale își fac bagajele și numără pînă la epuizare banii adunați. Soarta este lăsată în voia întâmplării. Unele persoane sunt interesate de propria imagine și visterie, își cultivă umbra și promit marea cu sarea celor necăjiți din învățămînt. Este uimitor, strigător la cer cît de prost este privită școala. De prea mult bine unii năpîrlesc, iar alora - necăjiților - le crește părul lung și aspru pe fața osoasă.

Unii se erijează în îndrumători siguri, reformatori, persoane cu har

care știu să descînte, să tămăduiască orice, iar alții privesc și se-mbată cu apă de ploaie. Constați cu stupeoare că nu pricepi nimic din ceea ce s-a spus, din sunetele tobelor Reformei

cultivări dispar. Să sperăm că drama nu va fi înlocuită prin comedie.

Zilnic se relatează întâmplări ciudate, zăpăceala populației este înnoțată de năvala aventurierilor ridicați pe spinarea ei, exemple de

granițele, mediocritatea crasă se lăfăiește pe la răspîntii, prezunțioasă și antipatică. Această atmosferă banală și obositoare răspîndește în jurul ei o situație de improvizație.

O nemărginită silă a început să cuprindă sufletul părinților copiilor și se resimte în toate unghiurile o dorință de ceva nou, un impuls instinctiv.

S-a renunțat la eleganță. Cite profeții luminoase și cite speranțe de reconfortare morală! Cît de departe este școala de nădejde!

În astfel de împrejurări nu este nici o mirare că părinții obosiți de orăcăitul celor miruiți, încep să schițeze gesturi de proteste și să nu-și mai lase copiii la școală. Rîndul copiilor neșcolarizați se mărește și al copiilor cerșetori de asemenea.

Din turnul de fildes este greu de văzut realitatea!

Prof. Valeriu SANDOVICI

Primim din județul Suceava

învățămîntului "pomită" din 1997 și de care "au avut parte" cei care "au inițiat-o".

O stranie improvizație ideologizată încercînd să adapteze autorii și textele la diversele ideologii/estetici pe care le traversa, în funcție de girofarul politic. Nu rămîne nimic viabil din aplicațiile sale chiar dacă a dat dovadă uneori de o adevărată virtuozitate mimetică.

Bate vîntul și timpul nu mai poate aștepta iluzii deșarte. Cum să te mai descurci în acest Babilon de filosofi, doctrine, indicații "prețioase", "prințipuri" care ajung pînă la nebunie? Lucrurile au fost întoarse pe dos. Tot ce s-a spus corespunde cu inversul afirmațiilor. Scandaluri de proporții care nu au făcut decât să confirme încă o dată subrezia promisiunilor găunoase. Unii pufnesc de sătui, alții din învățămînt, oftează de foame, suferă. Unii înghit în sec, alții înghit totul. Un spectacol dezamăgitor, asaltat de vorbe, cu termeni grei... să sperăm, să fim optimiști că totul va fi bine. Cei care au fost celebreați liturgii negre, invocă spiritele, cred în blestemul aproapei. Cei care fac promisiuni suflă o suspiciune, vulgarele vedetisme care au planat asupra oricărei

îmbogățire fantastică din partea intrușilor care n-au studii, însă au tupeu și afaceri avantajoase.

Tabloul este întunecat și lasă amărăciune în urmă. Unele școli sunt orfane, lipsite de grijă și ocrotire pentru că nici o personalitate de seamă nu există care să se devoteze destinului învățămîntului. În afară de mizeriile materiale care string învățămîntul, viața a ajuns greu de suportat de pe urma deprecierei tuturor valorilor.

Binele și răul și-au îmbinat

UITE GREVA, NU E GREVA!

(Urmare din pag. 1)

reviștilor. Să fie vorba de non-combat, cuvînt extrem de uzitat în fotbal?

Școala fără bani și sănătate fără medicamente nu există nicăieri în lumea asta mare. Profesorii trebuie plătiți, școlile dotate, reforma finanțată. Da, da, ați citit bine, FINANȚATĂ, nu discutăm interminabil. Așa cum o facem de 12 ani. Antrenamentul pentru viitor se face pe bani. Probabil de aceea profesorii navetiști (din rural), care au declarat că stau la țară, au fost luați la bani mărunti. Li s-au întocmit dosare penale de către polițiștii din cîteva comune. Vastele cercetări au dezvăluit incredibilul prejudiciu de juma' de miliard. La 364 de cadre didactice asta înseamnă 114.000 lei pe lună de fiecare. Și Neamțul are navetiști care "au delapidat" o bancnotă de 100 mii lei pe lună. Lupta împotriva corupției continuă. Necruțătoare. Mai ales în învățămînt. Despre Maria Vlas et co. nu se mai aude nimic.

Cum se simt cadrele didactice - de la director la învățător - obligate să ceară bani și iar bani de la părinți? Bani pentru dotări minimale ale școlii, bani pentru curățenie, bani pentru fondul comitetului de părinți...? Au stat de cerșetori? Se pare că da. Ce fac guvernării și ministeriabilii? Pun condiții. Tergiversează. Trag de timp să treacă anul școlar. Vin cu tot felul de acuze (grave) privitoare la calitatea muncii angajaților din sistem. E mai simplu să spui că nu le dai bani, pentru că profesorii nu-și fac orele cum trebuie, îi cheamă pe elevi la meditații, încalcă normele de conduită profesională. E mai ușor decît să-i pedepsești pe cei care discreditează corpul profesoral.

Un lucru e cert: oamenii cu catalog nu vor să mai accepte statutul de cerșetori naționali, pe care, de ani buni încoace, îl tot impune clasa politică. Nu mai vor să-și încovoieze spinarea pentru liniștea Guvernului. Ei luptă împotriva umilinței, printr-o grevă a demnitității. Greva generală care se va declanșa dacă învățămîntul va fi tratat în continuare cu indiferență totală. Profesorii nu mai acceptă să fie luați drept categorie profesională de mîna a șaptea, în fața căreia își permit să încalci, nici măcar cu eleganță, legea (Statutul personalului didactic). Declanșarea unei noi greve generale depinde de felul cum va înțelege clasa politică viitorul învățămîntului. Valabil nu numai în ce privește salarizarea și nenorocitele alea de tichete de masă.

GAVRIIL GALINESCU

(Urmare din pag. 1)

PERSONALITATE reprezentativă a culturii naționale și internaționale, om de știință, autor a zeci de studii și lucrări: Cîntare bisericească (1941), Muzica în Moldova (1935), Cîntecele munților noștri (1936), Muzica noastră bisericească în comparație cu cîntecul gregorian al bisericii catolice (1938), Manuale de muzică pentru cl. I - VIII, peste 500 studii corale (prelucrări), între care: "Cîntecul plutășilor de pe Bistrița", "Rosmarin", "Ciobănașul", "Lelițico din Cordun" etc.; muzică simfonică - "Simfonia în do minor" (1915); Poemul simfonic "Lele" (1916) pentru care a primit Premiul

"George Enescu"

Ceea ce ne surprinde este faptul că, numele lui Gavriil Galinescu, deși este cunoscut în lumea muzicală, nu apare în "Calendarul Muzicii Universale" de Jack Bratin, 1966, București, motivele fiind necunoscute. G.T. Kirileanu (1872-1960), luînd cunoștință de nedreptatea ce i s-a făcut marelui muzicolog și folclorist, a dezaprobat gestul foștilor colegi, învinuindu-i de "calibanism colegial", de invidie și răutate. Cu toate opreliștile puse de oameni, prin opera sa nemuritoare, Gavriil Galinescu rămîne în conștiința oamenilor ca un mare OM de cultură care a făcut cînte spiritualității naționale și europene.

PRESTIGIOASĂ REPREZENTARE ȘTIINȚIFICĂ...

(Urmare din pag. 1)

industria (prin tehnologii), economia (prin finanțe), guvernele (prin implicarea socială) și populația care susține dezvoltarea echilibrată prin etică se vor integra în cerințele cosmice adecvate. Mesajul final a fost însă deosebit de convingător, dar și un pertinent semnal de alarmă: cu toate roadele cunoașterii umane marcate de știință și tehnică, omul, fiindă investit de Bunul Dumnezeu cu superlativul existenței reale în Univers se confruntă încă cu pericolele grave ale poluării, exploatarea nerăzională a resurselor naturale și severe conflicte sociale, adică lupta împotriva propriei existențe. Din acest punct de vedere, accentuat permanent pe parcursul Conferinței, toate cuceririle umane necontrolate pot aduce consecințe devastatoare, uriașe pentru oameni. A fost o recunoaștere unanim acceptată de

către participanți, dar și un veritabil apel pentru binele comun.

Rep: - În afara acestor atît de semnificative aspecte, ce v-a impresionat mai mult?

VR: - Prezența și interesul tinerilor cercetători. Cei mai mulți dintre participanți au fost tineri, ceea ce confirmă faptul că tinerii rămîn "măsura viitorului", asumîndu-și responsabilitățile aferente, iar noi avem datoria divină să fim mentori. Și din acest motiv folosesc și acest prilej pentru a adresa Guvernului României solicitarea susținerii permanente și concrete a valorilor românești, indiferent de domeniu și printr-o legislație corespunzătoare.

Rep: - Alte comentarii?

VR: - Deplasarea la conferința menționată mi-a oferit și posibilitatea continuării colaborării științifice cu Universita degli Studi della Tuscia, Italia, demarînd un nou proiect științific. Mulțumesc și pe această cale tuturor celor care m-au susținut în reprezentarea României.

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

FESTIVALUL DE TEATRU IORICK, ediția a XII-a

În perioada 20 - 21 aprilie s-a desfășurat, la Casa de Cultură din Piatra Neamț, cea de-a XII-a ediție a Festivalului de teatru "Yorick". Evenimentul, chiar dacă e provocat de teatrul de amatori, merită atenție și vi-l prezentăm - nu fără subiectivism.

"D'ale carnavalului" produs de trupa de teatru "Act" a Casei de Cultură a Sindicatelor Piatra Neamț, un spectacol creionat de regizorul Eduard Covali și finisat de actorul Cornel

Nicoară - marele premiu al festivalului pentru comedie - a strălucit la nivelul întregii echipe: Viorel Ailincuței, Dumitru Luca, Nicolae Chele, Dan Grigoraș, Daniela Nicoară, Letiția Aruxandrei, Răzvan Teodorescu, Alexandru Sasu, Costin Vasiliu. Se detașează, totuși, de aici, un ecartet alcătuit din Dan Grigoraș (Iordache), Dumitru Luca (Pampon), Daniela Nicoară (Didina) și Letiția

Aruxandrei (Mița), interpreți asupra cărora inteligența, experiența și frecventarea teatrului și-au pus puternic amprenta. Spectacolul are cursivitate, e reglat bine și fără stridențe în mariajul decor, costume, muzică și folosește (cît poate) instalația de lumină a Casei de Cultură. Oricum reprezentarea a fost aplaudată la scenă deschisă, cu aceeași naturaleză și spontaneitate cu care s-a desfășurat ea însăși.

Alina Grigore, interpreta rolului Corina și realizatoarea spectacolului "Jocul de-a vacanța" de Mihail Sebastian, prezentat de trupa de teatru "Teen Act" a Liceului Petru Rareș a primit premiul ziarului Ceahlăul pentru interpretare. Tinăra interpretă are talent și este, fără îndoială, extrem de inteligentă; știe să vorbească, are o dicție bună, e expresivă și poate, mai ales, să asculte - un lucru pe care nu-l știu suficient de bine mulți actori profesioniști. E implicată și prezintă chiar și în absența textului și are, ceea ce pe scurt se numește, farmecul unui actor. De o apreciere similară s-a bucurat Alex Pavel, care a primit, pentru interpretarea

rolului Ștefan Valeriu, premiul tineretii atribuit de Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Neamț. Despre spectacol pot fi spuse multe - și bune și rele. Lucrul cel mai important însă este demonstrația că Mihail Sebastian rămîne, încă, un autor care poate fi urmărit cu emoție.

Un spectacol bun a prezentat în festival trupa Cercului Militar din Roman, poate cel mai consecvent participant la aceste manifestări. În regia lui George Colescu, "Deșteaptă pămîntului" de Victor Ion Popa rămîne, în ciuda unei tematicii uitate, dar care redevine actuală - mărișul pe zestre -, rămîne, zic, un spectacol interesant prin inteligența și scriitura textului. Pentru a doua oară, una din interpretele acestei trupe, Luminița Mera (interpreta rolului Neaga) primește premiul Draga Olteanu-Matei oferit de președinta juriului pentru cel mai bun rol de comedie.

"Republica de la Ploiești" prezentat de Teatrul "Traian Grozăvescu" din Lugoj a adus pe scenă un "text de teatru" de regizorul spectacolului Ion Eremia Ardelean, după I.L. Caragiale. Cu oarecare

îngăduință putem califica spectacolul drept o aberație. Autorele colajului a ciupit fragmente din piesele lui Caragiale (mai puțin "Năpastă") înșiruindu-le după o logică ce ne-a scăpat și care chiar n-are nici o legătură cu titlul spectacolului. Oricum, trupa e bine antrenată, actorii au performanțe individuale (Viorica Groza - premiul pentru interpretare feminină) și, pe fragmente, chiar ne-am aflat în fața unui spectacol de teatru. Nu spunem că, doamne păzește, nu ne putem atinge de "textele" lui Caragiale; n-avem decît să drammatizăm hectare de proză, dar să-i rescriem piesele ni se pare o imbecilitate.

Teatrul Ludic din Iași, un mai vechi combatant pe redutele festivalului nemțean, s-a prezentat în concurs cu "Lecția" de Eugen Ionesco în regia animatorului trupei, Aurel Luca. Citirea textului a fost coerentă, într-o cheie realistă, cu o concluzie pesimistă - răul se perpetuează oricum - și într-o excelentă

Mircea ZAHARIA

(Continuare în pag. 3)

Luna aprilie în învățământul nemțean

In perioada 2 - 12 aprilie, s-au desfășurat concursurile pentru ocuparea posturilor de inspectori școlari și de specialitate în cadrul Inspectoratului Școlar Județean. Doi inspectori au fost declarați respinși la concurs (prof. Alina Pamfil și prof. Viorel Cap), în timp ce alți doi s-au retras (prof. Ștefan Gavril și inv. Maria Rotariu).

20 de elevi nemțeni au fost premiați la concursul "Les Olympiades 2001 de la Francophonie, des Artes et de la Culture". Dintre cei 4 elevi români deținători ai trofeului oferit de "Amitie Partage - Le Monde sans Frontiers", 2 sînt nemțeni: Irina Baroi Gaspari (Liceul de Artă) - trofeul de artă și desen și Violeta Dominte (Școala nr. 1 Vinători Neamț) - trofeul pentru literatură.

Ministerul Educației Naționale a aprobat implementarea, în județul Neamț, a unui program educațional oferit prin internet. Beneficiarii programului vor fi atît liceenii claselor a XII-a care vor fi testați la fizică și matematică, susținînd, la sfîrșitul lunii mai, o testare de tip grilă pe internet, cît și elevii din zonele izolate ale județului, prin introducerea învățămîntului deschis la distanță (IDD).

La "Concursul Național de Muzică" din învățămîntul preuniversitar, desfășurat, pe data de 6 aprilie, la Piatra Neamț, corul "Gaudium" al Liceului de Artă, condus de prof. Ionel Ciobanu, s-a clasat pe locul I la categoria "Coruri mari". De asemenea, elevii liceului Gh. Asachi au obținut locul I la secțiunea "Muzică ușoară - Grup instrumental de divertisment".

Ofensivă polițienească fără precedent împotriva cadrelor didactice nemțene: poliștii din comunele Piatra Șoimului, Roznov și Borlești s-au sesizat asupra condițiilor în care 28 de cadre didactice au încasat sporul de rural.

La Festivalul de teatru "Yorick" desfășurat, în perioada 20 - 21 aprilie, la Piatra Neamț, eleva Alina Grigore, interpreta rolului Corina și realizatoarea spectacolului *Jocul de-a vacanța*, de Mihail Sebastian, prezentat de trupa "Teen - Act" a Liceului Petru Rareș, a primit premiul ziarului "Ceablăul" pentru interpretare. De asemenea, pentru

interpretarea rolului Ștefan Valeriu, din aceeași piesă, elevul Alex Pavel a primit premiul tineretii, atribuit de Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național Neamț.

În săptămîna 22 - 28 aprilie, s-au desfășurat "Zilele Palatului Copiilor". Evenimentul a găzduit o serie de manifestări tehnico-științifice, cultural

- artistice și sportiv - turistice. Cu acest prilej, a avut loc lansarea revistei "O.K. Adolescent", realizată de elevii "Cercului de Ziaristică" de la Palatul Copiilor.

La școala cu clasele I - VIII din Roznov, organizația "Salvați copiii" a desfășurat o activitate destinată îmbunătățirii fondului de carte din școlile aflate în mediul rural. Cu acest prilej, au fost făcute donații de carte către școlile gimnaziale din Agapia, Gherăești și Roznov.

La Concursul de desen și sculptură cu tema "Din natură", organizat de Direcția pentru Cultură, Culte și Patrimoniu Cultural Național Neamț, în colaborare cu Direcția Silvică, au fost premiați 12 elevi nemțeni. Cele mai frumoase lucrări vor fi expuse, în cursul lunii viitoare, la sediul Direcției Silvice Neamț.

Deși sceptici în legătură cu rezultatul acțiunii lor, sindicaliștii nemțeni susțin hotărîrea de a intra în grevă generală începînd cu data de 3 iunie și de a bloca actualul an școlar.

În cursul anului școlar viitor vor fi comasate 17 clase liceale și 23 de clase din cadrul școlilor profesionale. Inspectorul școlar general, prof. Emil Creangă, consideră că hotărîrea nu va

afecta cadrele didactice titulare.

Sindicaliștii nemțeni consideră că noul regulament de transfer al cadrelor din preuniversitar are un caracter nepotist, dezavantajînd profesorii cu experiență, față de cei mai tineri.

Luni, 22 aprilie, a avut loc, la Școala nr. 2, lansarea revistei "Generația 9", coordonată de prof. Monica Cristea. Evenimentul a găzduit și lansarea plachetei de proză *Adevărul despre pisică*, aparținînd Dianei Vasile, elevă în clasa a V-a. Volumul deschide colecția *Păienjenelul scriitor*, destinată promovării celor mai talentați dintre elevi.

Pînă pe data de 26 aprilie s-au depus candidaturile pentru viitoarele alegeri ale Consiliului Local al Tinerilor. Pe data de 31 mai, în fiecare din cele 10 licee nemțene, vor fi desemnați, prin vot democratic, reprezentanți ai claselor a IX-a și a X-a. În perioada 3 - 7 iunie, vor avea loc primele ședințe ale Consiliului în care cei 25 de consilieri vor alege un primar și un viceprimar. Aceștia din urmă vor participa la ședințele Consiliului local, propunînd adulților spre dezbateră toate problemele cu care se confruntă.

În săptămîna 22 - 26 aprilie s-au desfășurat Zilele Bibliotecii Județene "G. T. Kirileanu", eveniment organizat cu ocazia împlinirii a 130 de ani de la nașterea marelui cărturar nemțean. Cu această ocazie au avut loc numeroase manifestări dedicate elevilor: colocvii, lansări de carte, momente artistice. Cei mici au primit pliante cu cele mai importante articole din *Convenția cu privire la Drepturile Copilului* și au avut posibilitatea să participe la un concurs pe această temă. Organizatorii le-au pregătit elevilor și o surpriză: pe toată durata manifestărilor, înscrierea la bibliotecă a fost gratuită pentru toți utilizatorii.

Irina NASTASIU

La ROMAN

CLUBUL COPIILOR - O OAZĂ DE TALENTE

Un ochi de verdeață mîngie ca o floare și păzește cu strășnicie clădirea în care funcționează "Clubul Copiilor" la Roman.

Peste 1800 de prichindei frecventează cu pasiune cursurile desfășurate aici, unde, ca-ntr-o poveste, se produce minunea. Împreună cu cadrele didactice, care funcționează pe 10 norme și 13 cercuri, realizează lucruri care te uimesc. O dovadă grăitoare sînt premiile obținute cu diferite ocazii, atît în țară, cît și peste hotare.

Ce simte un copil cînd succesul nu întîrzie să apară, ne-o poate spune Tudor Alexandru, care a obținut locul I la Concursul de Katering pe județ, categoria de vîrstă 10 - 12 ani. Nici Sorin Balint nu este străin de aceasta, pentru că el face parte din echipa națională de katering.

Filmul, activitatea care place tuturor, are un rol important în viața Clubului Copiilor. "Marele Premiu" obținut la Festivalul Național al Filmului de la Tirgu Mureș, cu cinefilmul "Dor de Eminescu", spune multe despre seriozitatea și talentul copiilor.

Performanța cercului de muzică, o dovedește locul I obținut la Festivalul Național de Interpretare a Muzicii Ușoare Rock și Folk "Steaua de Cristal". Ediția a VII-a, Botoșani.

Copilul îi place să păstreze vii amintirile plăcute, să-și exprime gîndurile într-un mod cit mai original; și atunci pictează. Iar atunci cînd o face, o face cu sufletul și sufletul bun cucerește pe oricine.

La Festivalul Național de Artă Plastică de la Onești, Bianca Manolache a obținut locul I, iar Chiriac Dragoș și Alexandru Dumitriu, la Concursul Național de Arte Plastice de la Timiș, numit "Icoana din sufletul copiilor", nu s-au lăsat mai prejos, obținînd același loc I.

Faima membrilor cercului de pictură a cucerit lumea ajungînd pînă în Japonia, obținînd premii valoroase, care ne fac cinste.

De trei ani, funcționează Cercul de Grafică și Design Vestimentar. Deși tineri, talentul și perseverența în muncă a membrilor acestuia fac cinste celor care îi îndrumă.

Heliana Rotariu a obținut mențiunea I la concursul "Zilele Faur", Iulia Călugărul - medalie de aur în Franța iar Ciobanu Diana, premiul I în Macedonia la concursul The Small Monmartre of Bitolia - 2000, secția vestimentație.

Ar mai trebui poate un cerc de șah, unul de ceramică și altul de limba engleză pentru că sunt copii dornici de cultivare a talentului și în acest sens. Dar, cine știe, poate reforma învățămîntului va avea un rol benefic și în această privință.

În orice copil poate exista un talent neprețuit, dar nedescoperit la timp, această comoară se poate pierde. Iar atunci cînd comoara este scoasă la iveală și de ea nu se ocupă un specialist, durerea și regretul sînt profunde.

Frecventînd un Club al Copiilor, destinul oricărui copil poate fi schimbat într-un mod fundamental, cum nimeni nu și-ar fi putut închipui vreodată.

Inv. Elena LOZINCĂ
Școala 8 Roman

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

FESTIVALUL DE TEATRU YORICK, ediția a XII-a

(Urmare din pag. 2)

Interpretare: Cătălin Mîndru (premiul pentru interpretare masculină) și Alina Avădanei, studentă la medicină, dar o actriță deja stăpînată pe mijloace de expresie.

"Năpasta", ultimul spectacol prezentat în concurs de teatru municipal Urziceni, a adus, în regia actorului Mircea Crețu, una dintre revelațiile festivalului. Atunci cînd toate socotilele păreau încheiate, spectatorii au putut vedea o reprezentare curată, montată fără violențe și stridențe, cu scenografie și toate ingredientele presupuse de gen. Performanțele au fost mai ales la nivelul echipei și a unei interpretări omogene, iar spectacolul a primit marele premiu pentru dramă.

Subproduse artistice ni s-au părut

spectacolele "D'ale lui nenea Iancu" (Teatrul Popular Focșani), "Ultimul Godot" (Casa de Cultură Panciu), "Soacra cu trei nurori" (Casa de Cultură Medgidia) și "Cîntec de leagăn pe muzică rock" (Trupa de Teatru "Original" București).

Nu te-ai puci să faci Matei Vișniec cu puști nealfabetizați teatral, nu pui alături, la Creangă, blugi lingă cușmă și sirbă lingă rock, nu aduci într-un concurs (Teatru Original), un spectacol pe care Căminul Cultural din Girov nu l-ar da la public.

O situație oarecum specială a avut "Autorul e în sală" de Ion Baieșu, prezentat de trupa de teatru "Scenic" a Liceului "Gheorghe Cartianu" Piatra Neamț (regie - profesor Alina Nistor). Aici, printre acroculuri tehnice și de regie s-au putut vedea foarte multe bune intenții și interpreți nu fără talent și bun simț. Există însă o lipsă de exercițiu și de familiarizare cu scena pe care bunele intenții nu le pot suplini. Reținem ideea profesoarei Alina Nistor ca următoarele ediții ale Yorick-ului (dacă vor mai exista) să fie însoțite de demonstrații și exerciții practice din

munca de realizare a unui spectacol. Pînă atunci, oferim un sfat gratuit: apelați la profesioniști, pentru că sînt suficienți. În Piatra Neamț, și aiurea.

În încheiere o lăsam pe doamna Draga Olteanu-Matei, vocea cea mai autorizată să tragă concluziile acestei ediții: "Principalul merit al celei de-a XII-a ediții a Festivalului aparține organizatorilor. Ei s-au străduit - și au reușit, în ciuda secetei financiare care ne bîntuie, să propună 11 spectacole în două zile, cu valori repertoriale și artistice certe, cu propuneri ce au demonstrat talent și inteligență. Cred că principala hîbă a teatrului de amatori, în acest moment, constă în nesincronizarea repertoriului cu posibilitățile artistice ale trupelor, preluarea unor idei teribiliste din teatrul profesionist, idei pe care nu le asimilează și le paginează prost, insuficienta alfabetizare specifică teatrului. Nu oricine poate deveni animator de teatru, mai întîi trebuie să învețe și să știe, în acest sens, că cea mai bună lecție este aceea a clasicii citiți riguros, în cheia și înțelesul lor propriu, pe

indicațiile pe care le dau ei înșiși. Pentru că, numai după ce vom fi înțeles bine ce ne spun ei și vom retransmite curat acele

mesaje, vom putea îndrăzni - dacă ne ajută Dumnezeu - să putem avea un comentariu propriu la piesele lor".

ION ANTONESCU ȘI HOLOCAUSTUL EVREILOR DIN ROMÂNIA

In ultimele săptămâni capul de afiș al presei românești a fost ținut de admiterea României în NATO și de programul punctual de măsuri cerute guvernului român de către oficialii organizației pentru începerea negocierilor de pre-aderare.

Un punct "fierbinte" al acestui program îl constituie schimbarea atitudinii oficialilor români față de una dintre personalitățile controversate ale istoriei românești contemporane. Este vorba despre mareșalul Ion Antonescu, conducătorul statului român în perioada 6 septembrie 1940- 23 august 1944. Mai concret partea română trebuie să ia, în această direcție, următoarele măsuri: înlăturarea

tuturor monumentelor ridicate în memoria lui Ion Antonescu, schimbarea denumirilor de străzi și piețe care-i purtau numele și nu în ultimul rând sancționarea tuturor celor care neagă sau pun la îndoială Holocaustul evreilor din România.

În dezbaterile publice care au urmat s-au putut observa unele exagerări, de o parte și de alta a "baricadei", datorate laturii emoționale pe care o implică subiectul Antonescu, atât pentru o parte a opiniei publice românești, cât și pentru unii analiști și istorici occidentali. Considerăm că accentuarea unor trăsături negative de caracter, culpabilizarea mareșalului Antonescu pentru toate acțiunile și măsurile negative care au avut loc în timpul războiului, în concluzie satanizarea lui, pe de o parte, și ridicarea lui la rangul de erou național, de salvator, minimalizându-se sau

omîtindu-se excesele politicii sale, pe de altă parte, constituie două direcții de abordare greșite, contraproductive.

Literatura de specialitate, în special cea de după anul 1989, pune la dispoziția celor interesați suficiente informații care să permită conturarea unei imagini obiective asupra locului ocupat de către Ion Antonescu în istoria contemporană a românilor, în general, și a rolului său în Holocaustul evreilor din România, în particular.

Antisemitismul guvernării antonesciene nu constituie un element de nouitate; el se regăsește și anterior, atât la nivelul doctrinar al unor grupări politice (L.A.N.C., Mișcarea Legionară și Partidul Național Creștin), cât și la nivelul legislației adoptate în timpul guvernelor Goga- A.C. Cuza și Gigurtu, în perioada 1938- 1940.

În ceea ce privește antisemitismul

guvernării antonesciene există două puncte de vedere diametral opuse: primul susține că mareșalul Antonescu se face vinovat de Holocaustul evreilor din România iar masacrele împotriva evreilor și deportările lor în lagărele din Transnistria sunt similare cu acțiunile de exterminare sistematică a evreilor întreprinse de regimul nazist în ghetoarele și lagărele de la Auschwitz, Maidanek și Treblinka, iar al doilea susține că Antonescu a încercat să tempereze acțiunile antisemite ale legionarilor din perioada guvernării cu Mișcarea Legionară și, mai mult, i-a protejat pe evreii români față de planurile de exterminare, în cadrul "soluției finale", propuse de către naștiți, sprijinind emigrarea lor spre Palestina și refuzând să dea curs

solicitărilor germane privind deportarea lor spre lagărele de exterminare din Polonia.

Pe parcursul citorva episoade vom încerca, pe baza surselor documentare disponibile, să analizăm, în mod obiectiv, antisemitismul antonescian insistînd asupra următoarelor momente:

- I. Acțiunile antisemite din timpul guvernării antonesciene- legionare (septembrie 1940- ianuarie 1941);
- II. Pogromurile de la Iași, Dorohoi și Galați;
- III. Deportările evreilor în lagărele din Transnistria.
- III. Aplicarea "soluției finale" în România.

Prof. Mihai LOSTUN

CARAGIALE, REVIZOR ÎN NEAMȚ ȘI SUCEAVA

Așa după cum atestă documentele, între 1 octombrie 1881 și 1 martie 1882, Ion Luca Caragiale a îndeplinit funcția de revizor școlar pentru județele Neamț și Suceava, sediul Revizoratului pentru cele două județe fiind orașul Piatra Neamț.

D. Hoge, care l-a cunoscut direct pe marele scriitor, își amintește: "Caragiale nu prea și-a legat multe prietenii în acest oraș, căci în scurtul timp cît a îndeplinit funcția de revizor a fost mai mult pe drumuri. Era tînăr de vreo 21 de ani voinic și chipeș. În acest timp a fost și membru al Societății culturale Gh. Asachi, tocmai atunci înființate, cu care ocazie i-a cunoscut pe Calistrat Hogaș și Ion Negrea...". I.L. Caragiale a locuit într-o cameră rezervată pentru el în spatele băcăniei "Dornescu și C. Ionescu".

Arhivele Naționale- Filiala jud. Neamț păstrează în fondul Revizoratului școlar Neamț, documente care oglindesc activitatea de revizor școlar a lui I.L. Caragiale. Aceste valoroase documente, care cuprind rezoluțiile de pe nenumeratele rapoarte ale școlilor sau chiar adrese și rapoarte întregi scrise de mîna scriitorului, sînt o mărturie grăitoare a unei activități energice, autoritare și severe, dar plină de tact, cît și a enormelor greutăți pe care le-a înfruntat scriitorul în calitatea oficială pe care o avea.

Multe din rezoluțiile sale așternute pe rapoartele primite, dintre care amintim "Se va comunica la ocazie onor. prefecturii pentru a se lua măsuri față de primărie" sau "La dosarul lipsurilor materiale" etc. oglindesc mîhnirea și revolta scriitorului față de indiferența autorităților

în opera de luminare a poporului. Datorită numărului foarte mare de plîngerii de acest fel, prin rezoluția din 30 noiembrie 1881, I.L. Caragiale hotărăște următoarele: "Se va face un dosar special de plîngerile profesorilor în privința indiferenței administrațiilor comunale față de școală, după cum se va face adrese onor prefecturii și raporturi la onor. minister în chestiunea aceasta".

Adresele revizorului școlar I.L. Caragiale către prefectii celor două județe sînt documente extrem de grăitoare privind situația învățămîntului din acea perioadă. Cităm din raportul înaintat la 1 noiembrie 1881, prefectului jud. Neamț: "Învățătorul din cătunul Schitu- Răpciune, comuna Hangu, mi-aduce plîngere că localul școlii respective nu are sobe și nici ferestre și ușile sînt în stare rea, așa încît urmarea cursurilor a devenit imposibilă. Afară de aceasta primarul comunei, pe lîngă că nu vroiește a face nici o reparație localului, refuză a acorda școlii și micile cheltuieli curente, apoi neîngrijeste cu desăvîrșire executarea măsurilor pentru îndatorirea copiilor de a frecventa".

În scurtă sa funcționare ca revizor școlar, Caragiale s-a dovedit și un pasionat cercetător al trecutului nostru istoric. Ca urmare a ordinului telegrafic al ministrului Instrucțiunii Publice, V.A. Urechia, prin care se cereau relații în legătură cu valoarea unui policandru vechi păstrat la M-reia Slatina din județul Suceava, Caragiale s-a deplasat la această mănăstire, unde timp de două zile a făcut minuțioase cercetări. După ce a constatat că policandru amintit în telegramă este un obiect fără valoare, mai nou, Caragiale și-a îndreptat atenția spre alte obiecte aflate la acea mănăstire, considerate de el cu mult mai valoroase. El a cercetat cu multă atenție vechea ctitorie a domnitorului Alexandru Lăpușneanu, starea ei, mormintele cu inscripțiile lor, precum și alte obiecte de valoare istorică și artistică. Într-un raport detaliat, adresat ministerului la 24 ianuarie 1882, Caragiale face o descriere minuțioasă a

acestor obiecte. "Nu cred că fac rău d-le ministru- se arată în raport- dacă, terminînd această relațiune, îmi permit a vă vorbi despre alte obiecte mult mai însemnate din punctele de vedere arheologic și artistic... deoarece, după cum am aflat, o cercetare arheologică nu s-a făcut pînă acum la această mănăstire. Pe ziduri se află mai multe inscripții și mărci, unele săpate, altele zugrăvite. În biserică, la dreapta lîngă intrare, într-o scobitură în zid se află o tablă de marmură cu o inscripția care arată că acolo odihnesc rămășițele lui Alexandru VV. Lăpușneanu. În această bașcă unde se află policandru cel stricat, sînt închise spre păstrare trei obiecte de artă lucrate de însăși doamna Roxandra... Tot în această bașcă stau scoase din întrebuintare două uși de lemn care au funcționat înainte de mișcarea Eteriei de la 1821, la intrarea bisericii. Îndeosebi asupra acestora îmi permit, d-l ministru, a vă atrage atenția... Ușile acestea sînt o operă de artă decorativă foarte interesantă" După ce descrie ca un adevărat specialist în artă motivele decorative de pe aceste obiecte, Caragiale conchide: "În starea în care se găsesc aceste uși, cu valoarea lor artistică și arheologică, cum nu le mai întrebuintează biserica, ele ar trebui, crez, domnule ministru, să fie ridicate cu îngrijire și transportate la muzeul nostru (este vorba de Muzeul Național de Antichități din București), unde va ocupa un loc însemnat între exemplare de același fel...".

În urma acestui raport, ministrul a luat decizia ca ușile de la Slatina să fie transportate la Școala de Bele- Arte, ordin executat de către Caragiale care le predă cu proces verbal școlii mai sus amintite.

La 1 martie 1882, Caragiale părăsește postul de revizor școlar al județelor Neamț și Suceava, fiind mutat, la cerere, în aceeași funcție pentru județele Argeș și Rîmnicul- Vîlcea.

Prof. Ioan MÎȚĂ

Director al Școlii cu cl. I- VIII Hoișești

ZIUA ADOLESCENȚILOR

De cîțiva ani îi sărbătorim pe gimnaziiști și liceeni din România de ZIUA ADOLESCENȚILOR. Fixată pentru a doua duminică a lunii mai, în acest an 13 mai.

Spre cinstea lui, Inspectoratul Școlar Neamț a organizat, anul trecut, cu prilejul "Zilei Adolescenților" (12 mai 2001), o serie de inteligente, complexe și eficiente acțiuni didactice sub genericul "Zilele educației naționale" (8- 13 mai).

În aceste acțiuni s-a angajat mulțimea toată a elevilor, a părinților lor și a profesorilor. Faptul constituie o temelie sigură pentru o tradiție durabilă a acestei sărbătorii. Ea se înalță pe o profundă și trairică tradiție nemțeană cu privire la problema adolescenței, a relațiilor adolescenți- părinți- educatori, tradiție care se integrează în tradiția general românească, formată sub semnul omeniei.

Adolescența este, în viața fiecărui om, o răscură de drumuri- unele cu sens, altele fără sens. La această răscură destinală trebuie să vină față în față și să dialogheze adolescenții, părinții lor și profesorii. Aceștia trebuie să interacționeze în așa fel încît adolescenții să se îndrepte, conștient și conșimțit, pe drumul evoluției lor pozitive și nu pe unul al destrămării și al regresivității negative.

Emoționant a scris, despre adolescenți și despre ocrotirea lor, neuitatul profesor de limba română în Piatra Neamț, Victor Savin. El și alții au publicat în seria veche a revistei Apostolul.

Revista Apostolul militează și va milita pentru înțelegerea justă a problemei adolescenței. Aceasta permanent dar, mai ales, de ZIUA ADOLESCENȚILOR ÎN ROMÂNIA, în acest an- repetăm- 13 mai!

Prof. Traian CICOARE

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

LA T.T.: FRANCESCA A FOST RĂPITĂ

- de vorbă cu dl.
Erwin Șimșensohn,
regizorul
spectacolului -

Domnule Șimșensohn, v-aș ruga pentru început, să ne prezentați o scurtă carte de vizită...

Sunt ERWIN ȘIMȘENSOHN, născut în 1979 în Piatra Neamț, am 22 ani, am făcut Liceul Petru Rareș și am început să fac teatru de amatori încă din clasa a VIII-a la Casa de Cultură, după care am fost membru în trupele de teatru de la Liceul Hogaș și

Liceul Petru Rareș. Un spectacol făcut în clasa a XII-a, care a fost cel mai mare succes al trupelor de amatori nemțene și a fost premiat la Timișoara cu cinci premii importante la un festival de teatru pentru tineri, m-a determinat să dau examen la regie. Acum sunt student la regie, în anul IV, la clasa prof. univ. Cătălina Buzoianu, lector univ. Felix Alexa. Din anul I am avut mai multe exerciții teatrale. Am făcut un exercițiu extrateatral din "Steaua fără nume" și o dramatizare după "Jurnalul Annei Frank". În anul II am făcut mai întâi Slavomir Mrozeck - "Casa de pe graniță", după care am făcut fragmente din "Rața sălbatică", de Henrik Ibsen, apoi în anul III "Medeea" de Euripide și fragmente din "Macbeth". În semestrul doi. Acest spectacol, "Francesca a fost răpită" ar trebui să fie examenul meu pentru anul IV.

- "Din ce cauză v-ați oprit tocmai la "Francesca"? Știu că ați avut și alte propuneri din Dario Fo..."

EȘ.: -Argumentul pentru acest text a fost dorința teatrului de a realiza un spectacol care să meagă bine la public, care să nu se adreseze unui anumit tip de public, de elită.

Am căutat un text care să poată permite acest lucru, dar în același timp să aibă o certă valoare literară. Am încercat să nu cad în păcatul de a găsi o comedioară ieftină, doar pentru a place publicului. Textul acesta este destul de simplu scris, dar are în spate un autor care deține premiul Nobel pentru literatură.

A consemnat
Mircea ZAHARIA
(Continuare în pag. 5)

ZILELE CULTURII ROMÂNE DE PESTE PRUT

* post scriptum
la ediția I *

Așa cum discutăm în numărul nostru din martie, în zilele de 21-22 martie 2002 orașul Piatra Neamț a fost gazda primei ediții a "Zilelor române de peste Prut".

Organizată de Casa Corpului Didactic Neamț, Direcția pentru cultură, culte și patrimoniu cultural Neamț, Societatea Culturală "Prietenii Bucovinei și Basarabiei", Filiala Neamț, de Societatea de Științe istorice, filiala Neamț și de catedra de istorie a Școlii "Spiru Haret" Piatra Neamț, manifestarea menționată a constituit un prilej de reafirmare a unității de neam și de cultură a românilor de pretutindeni.

Au reprezentat cultura română de peste Prut scriitorii Emilian Galaicu-Păun (redactor șef al Editurii Cartier), Leo Butnaru - secretarul filialei Chișinău a Uniunii Scriitorilor Români și istoricul Anatol Petrencu, profesor universitar la Universitatea de Stat din Chișinău, președintele Asociației istoricilor din Republica Moldova.

În prima zi a manifestărilor, în sala Cupolă a Bibliotecii județene GT Kirileanu au fost expuse cărți aparute la Editura Cartier și au avut loc două lansări de carte: "Lampa și oglinda" - de Leo Butnaru (volum de eseuri politice) și "În serviciul zeiței Clio" de Anatol Petrencu. Lucian Strochi, Adrian Alui Gheorghe, Cristian Livescu, dr. Vasile Boguș și prof. Dorina Drexler au prezentat lucrările lansate, iar în încheiere a avut loc un recital de poezie, în lectura poezilor Emilian Galaicu-Păun și Leo Butnaru.

În ziua de 22 martie 2002, Muzeul de

Istorie Piatra Neamț a găzduit masa rotundă cu tema "84 de ani de la Unirea Basarabiei cu România", moderatorii fiind prof. Dr. Mihai Șurubaru și prof. Dorina Drexler. S-au remarcat intervențiile prof. Constantin Prangati, prof. Traian Cicoare, dr. Vasile Boguș, ale membrilor Asociației Culturale "Prietenii Bucovinei și ai Basarabiei".

O menționare aparte se cuvine intervenției prof. Nina Niță de la Casa Corpului Didactic Neamț, dar și originară din Bucovina și având strămoși basarabeni, fiind nu numai o intervenție protocolară ci și una de suflet.

Masa rotundă a fost onorată de prezența dr. Ghe. Dumitroaia (directorul Complexului Muzeal Județean) și a scriitorului Lucian Strochi.

Prezența distinșilor reprezentanți ai culturii române de peste Prut a fost mediatizată intens de toate studiourile de televiziune locale care și-au disputat

prezența oaspeților în studio, deși, potrivit programului inițial Tele 7 Neamț ar fi trebuit să se bucure de exclusivitate, fiind prima televiziune locală ce ne-a sprijinit în realizarea manifestării.

Organizatorul principal - Casa Corpului Didactic, prin intermediul directorului prof. Cristina Bălănescu - se gândește deja la ediția a II-a.

Utilitatea acestei manifestări și a creării unei tradiții în acest sens nu mai trebuie demonstrată mai ales în contextul istoric actual.

Un cuvînd special de mulțumire pentru sprijinul moral (și nu numai) - se cuvine profesorului Vasile Pruteanu, iar pentru sprijinul material (și nu numai) - directorului Direcției pentru Silvicultură, ing. Costache Rusu.

Prof. Dorina DREXLER
Școala "Spiru Haret"

Ecouri la "Upgrade Days"

Zilele trecute, la o emisiune de informatică, prezentatorul recomanda posesorilor de calculatoare să se ocupe cam la 2 ani de upgrade-ul PC-ului. El enumera apoi avantajul upgrade-ului aplicat softului și încheia cu un zâmbet: "Să știți că merită!".

Când mai apoi am văzut pe holul liceului un afiș colorat, în care se lansa un concurs pe tema "Upgrade Days", supărarea mea în fața englezismului "upgrade" s-a transformat în curiozitate și m-am dus direct la dicționar, unde se traduce ca: pantă, urcuș. Surpriza a fost și mai mare când am văzut în câte moduri și ce complex percep tinerii acest termen care practic se poate aplica oriunde: "upgrade tehnologic", "upgrade profesional"...

Lucrarea premiată la secțiunea afiș înfățișa o piramidă pe care urcau oameni, motivați în ascensiunea lor de către un gând: mai repede, mai bine, mai sus. Ei aspirau la perfecțiune sub privirea blândă a unui ochi divin, ce-și trimitea razele din vârful piramidei.

Am meditat îndelung asupra acestei imagini și, fără să vreau, ca într-un film, am văzut urcând piramida mulți tineri, adolescenți, o armată de copii care, cu energia tinereții, urcă prin cunoaștere, speră la mai bine și tânjesc după iubire și adevăr.

E limpede că merita să ajungă sus. Ei se simt bine împreună, sunt puternici și au nevoie de siguranță, de mișcare, de acțiune, dar și de îndrumare în acest complicat urcuș al devenirii umane.

Aici, filmul "upgrade" continuă și am văzut urcând treptele piramidei o armată de profesori, ducându-și cu ei crucea grea de apostol într-o societate săracă și coruptă. Sunt multe grijile ce apăsă umerii dascălului, dar el urcă alături de copii, conștient de rolul ce-l au de jucat în devenirea lor.

Ce înseamnă upgrade-ul profesorilor? Acest termen, în cărțile de specialitate, în contextul reformei, nu se referă doar la perfecționarea profesională, la grade didactice, deși e tot mai greu să urci și treptele examenelor de grad. Cred că termenul se referă la participarea profesorului la educația permanentă a elevului, atât la aspectul formal al educației cât și la cel nonformal sau extrașcolar. Este știut că doar lecția, oricât de bine e făcută, nu asigură formarea unui elev dinamic, cu inițiativă, cu spirit creator.

Și, pentru că de noi depinde ca ei să crească drept și pregătiți pentru tot ce înseamnă viață, trebuie să fim mai mult cu ei în excursii, drumeții, aniversări.

Și dacă acest efort de "upgrade" al nostru va fi recompensat cu un gând de mulțumire peste ani, să știți, iubiti dascăli, că merită!

Prof. Mariana ROSANU
COLEGIUL TEHNIC

ÎN ATENȚIA DUMNEAVOASTRĂ

■ A avut loc lansarea celei de-a doua licitații pentru Programul PHARE Resurse Umane de către ADRNE; diseminarea proiectului a avut loc la C.C.D. Neamț pe 24.04.2002 orele 16.00. La această activitate au fost invitați să participe: profesori metodiști, reprezentanți ai unor ONG-uri cu care colaborăm, primari și directori de școli.

■ Editura "Alfa" a C.C.D. Neamț a participat cu stand de carte și prezentare computerizată (realizată în Laboratorul Multimedia) la concursul "TOP 5" din cadrul "Zilelor Bibliotecii G.T.Kirileanu", la care au participat și alte edituri de prestigiu din orașul Piatra Neamț.

■ S-au lansat recentele cărți/broșuri prin C.C.D. Neamț: Ghidul Metodic al Profesorilor de Fizică ce conține planificarea calendaristică pentru toți anii de studiu și pentru toate tipurile de programe (inclusiv pe suport magnetic); Teste și sinteze de istorie; Activități opționale în grădinițe.

■ S-a desfășurat și finalizat concursul pentru ocuparea postului de informatician la C.C.D. Neamț (ocupat de d-na. Vântu Moisa Carmen-Izabela).

■ Metodiștii C.C.D. realizează inspecții metodice și de specialitate în școli;

■ Așteptăm colaborarea mai consistentă a profesorilor pensionari: propuneri de lucru, club, simpozioane, întruniri etc.

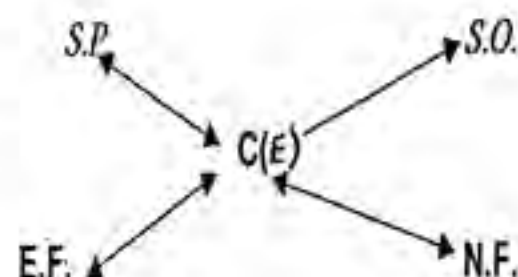
■ C.C.D. Neamț, împreună cu Muzeul de Istorie Piatra Neamț a organizat pe 25.04.2002 la sediul C.C.D. Neamț un Simpozion pe tema: "Pe urmele lui Calistrat Hogaș". Manifestarea a fost dedicată împlinirii a 155 de ani de la nașterea ilustrului cărturar ce a lăsat pentru eternitate și amintirea acestor minunate meleaguri.

"SPRE MECCA..."

Aflat într-o continuă "facere", cuvântul standard este abordat în recente dezbateri de la nivel național (Seminarul de la Sibiu organizat de M.E.C., I.S.E. și ANFMER; Raportul OECD „Profesorii pentru școlile de mâine- Analiza indicatorilor educației mondiale, 2001; seminariile, mesele rotunde și dezbaterile organizate pe plan național și local în perioada anilor 1995-prezent) trebuie acceptat ca fiind într-o continuă mișcare, transformare fără a avea pretenția că "l-am prins" într-o formă fixă. Cuvântul standard vine de la francezul "l'etandard" și ar trebui definit, mai degrabă, ca un loc unde trebuie să ajungi, ca o Mecca a învățământului și nu ca un criteriu în sine.

Această acceptare presupune să se treacă de la empirismul practicilor locale la concepte, teoretizări și esențe prin conceperea programelor de formare (inițială a elevilor și continuă a adulților) în contextul modelului "Ce 3 I": indice de program de evaluare (criterii); indicatori de evaluare (cuantificare); indicii (măsurări propriu-zise, evaluare).

Pentru o mai largă dezbateră pe această temă lansez provocarea către avizații cititori ai acestei prestigioase reviste, propunând o posibilă structură pe care s-ar putea "broda" dezvoltând și extinzând conținuturile standardelor:

S.P.- standarde profesionale
S.O.- standarde ocupationale
E.F.- evaluarea formării
N.F.- nevoia de formare
C(E)- curriculum de formare
(evaluare)

Așteptăm opiniile, propunerile și părerile dvs. în legătură cu tema propusă pentru a pregăti un teren favorabil tuturor "părților" interesate atunci când proiectarea activității noastre se va face conform anumitor standarde. Articolele se pot depune la C.C.D. Neamț (prof. Niculina Niță) până pe data de 15 ale lunii calendaristice.

Rubrică coordonată de prof. Niculina NIȚĂ

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

LA T.T.: FRANCESCA A FOST RĂPITĂ

(Urmare din pag. 4)

nițial, în text existau niște măști care trimiteau la personaje din viața politică contemporană a Italiei.

■ E.S.: - Piesa a fost scrisă prin anii 1960 în Italia. Dario Fo a fost un socialist foarte puternic și atitudinea lui politică răbufnea adesea în text.

- De fapt, ați vrut să faceți un spectacol politic sau nu?

■ E.S.: - N-am vrut nici o clipă să fie teatru politic, din start am vrut să renunț la ideea asta, pentru că, după cum a fost scris textul cu oameni politici din Italia anului 1960, ca o satiră adusă capitalismului în floare, textul nu avea nici o valoare și nici o semnificație pentru publicul de la noi. Să fi pus măști de politicieni români, să-i fi adus într-o zonă

politică românească, mi s-ar fi părut o soluție regizorală la prima mână - prea simplistă și facilă.

- Cît din ceea ce ați gândit inițial v-a reușit în finalul spectacolului?

■ E.S.: - Nu știu dacă pot să vă răspund procentual exact...

- Nici eu nu v-am cerut un răspuns în kilograme...

■ E.S.: - Cred totuși că sunt departe de ceea ce am vrut inițial. Mai mulți factori interni sau externi... din păcate nu e ceea ce am vrut inițial. Dar cred că e totuși un spectacol care a reușit și care va avea priză la public. Nu mă dezic de el, dar nu cred că mă reprezintă în totalitate.

- Totuși, de ce ați vrut să faceți acest spectacol la T.T.?

■ E.S.: - Am vrut să fac un spectacol la Piatra Neamț, nu neapărat acesta, dar mi s-a părut un lucru foarte important ca primul meu spectacol să fie în orașul de unde provin, unde m-am îmbolnăvit de teatru. De la o vîrstă foarte fragedă, am fost mare amator de teatru. Țin minte, am văzut

"îmblînzirea scorpiei" de vreo 8 ori, "Procesul" de vreo 7 - 8 ori, la "Antigona" n-am scăpat nici un spectacol... ca să nu mai vorbesc de Festivalul Internațional de Teatru pe care îl așteptam de la o ediție la alta, începînd să număr, încă din ianuarie, săptămînilor pînă la începerea lui.

Am vrut să fiu aici, acasă, și m-am gândit că, fiind primul spectacol, voi găsi și mai multă înțelegere, o anumită doză de simpatie din partea publicului.

- Încă sunteți student... Cum mai merg lucrurile la Institutul de Teatru? Ce vă mai învață important acolo?

■ E.S.: - Am niște profesori extraordinari cărora țin să le mulțumesc foarte mult pentru ceea ce m-au învățat... E o facultate în care lucrurile nu se învață stînd la masă, ci mergînd în sala de spectacol, făcînd asistență pe lîngă maeștri. Cred că școala românească de teatru e puțin rămasă în urmă și cred că metodele sunt puțin învechite la nivel de actorie... Actorii care ies acum de pe băncile școlii au niște lipsuri foarte mari, care ar trebui cumva acoperite, dar nu cunosc soluția.

- Si regizorii?

■ E.S.: - Cred că și regizorii. Sunt niște lipsuri foarte mari, simt și o lipsă foarte mare... nu din cauza profesorilor...

- Ține de programa institutului sau de practică?

■ E.S.: - Cred că ține de ambele. Nici programa nu este cel mai bine gîndită și mai există și o acută lipsă de interes și de inițiativă a studenților.

- Aveți un program repertorial anume, v-ați gîndit la un autor sau la un anume gen de teatru?

■ E.S.: - Nu mă gîndesc la un autor anume. De obicei cînd citesc o piesă care îmi place și ar putea genera un spectacol interesant, o trec automat pe o listă de propuneri pe care, din cînd în cînd, o voi face unor teatre. Am mai multe spectacole pe care aș vrea să le fac. Foarte drag mi-ar fi să fac "Jocul de-a vacanța" de Mihail Sebastian, la care eu țin foarte mult ca text, "Rața sălbatică" sau "Ceasul universului", o piesă pe care am tradus-o și pe care am început să o repet deja la Cassandra și care nu s-a jucat încă în România.

La Școala nr. 2 Lansarea revistei "Generația 9"

Luni, 22 aprilie, a avut loc, la Școala nr. 2, lansarea revistei "Generația 9". La manifestare au fost prezenți, din partea Inspectoratului Școlar Județean, prof. Gheorghe Brinzei - inspector la limba și literatură română și prof. Eugen Vasiliu, inspector la disciplinele socio-umane.

Remarcându-se printr-o grafică deosebită, revista este rodul muncii susținute a colectivului redacțional format din 12 elevi, coordonați de prof. Monica Cristea. Revista conține materiale interesante legate de viața școlii, informații despre moneda Euro, amănunte legate de Anul Caragiale, un caleidoscop științific, un zodiac școlar, perle ale profesorilor, anecdote etc. Un loc important îl ocupă creațiile literare în versuri și proză, de o mare sensibilitate artistică. Și, ca o notă inedită, elevii au inclus, în "Pagina credinței", binecuvântarea scrisă de mîna Părintelui Iustin de la Mănăstirea Petru-Vodă: "Îndemn spre tot lucrul bun și sfînt, la formare spirituală și intelectuală a generațiilor de mîine".

Revista cuprinde și un calendar cu cele mai importante evenimente naționale și internaționale, precum și un Euroconcurs, destinat elevilor școlii. "Apariția acestei reviste reprezintă aplicarea noțiunilor teoretice de limbă și literatură română preluate la orele de curs, dar și posibilitatea copiilor de a se exprima liber, neîngrădiți. Titlul "Generația 9" le aparține, în exclusivitate, interpretările făcînd trimitere fie către "generația cea nouă", fie către "generația notei 9". Semnificative sînt și fotografiile de pe coperta revistei: pe prima copertă este

fotografia unei școlărițe din clasa I, iar pe coperta a II-a cea a unei clase a VIII-a care încheie ciclul școlar", ne-a spus prof. Monica Cristea.

Evenimentul a găzduit și lansarea plachetei de proză "Adevărul despre pisici", aparținînd Dianei Vasile, elevă în clasa a V-a la Școala nr. 2. Lucrarea deschide colecția "Păienjenelul scriitor", destinată promovării celor mai talentați dintre elevi și conține mici istorioare pline de umor. Cum am devenit dinozaur, Seara gentiliților, Ce iaște și ce face pisicuțele, Poveste cu smilodoni - iată doar cîteva dintre cele mai inedite titluri.

Un alt eveniment important pentru Școala nr. 2 a fost decernarea premiilor la Concursul Epistolar desfășurat anual din inițiativa Poștei Române, în colaborare cu Ministerul Educației Naționale. Oana Cilian, cl. a VI-a a obținut premiul I, în valoare de 500.000 lei, Alina Bucium, cl. a V-a - premiul II (400.000 lei), Diana Vasile, cl. a V-a - premiul III (300.000 lei) și Petronela Nica, cl. a VII-a - mențiune (150.000 lei). Coordonați de aceeași înimioasă profesoară - Monica Cristea - prestația elevilor a fost, și în acest an, remarcabilă, lucrările participînd și la Concursul Național "Tinere Condeie", 2002.

Irina NASTASIU

Revista O.K. ADOLESCENT - la al treilea număr

■ Elevii Cercului de Ziaristică de la Palatul Copiilor au aplicat, cu succes, noțiunile teoretice învățate la orele de curs

O.K. ADOLESCENT, revista Palatului Copiilor din Piatra Neamț, a ajuns la cel de-al treilea număr. Realizată de elevii Cercului de Ziaristică, îndrumați de prof. Ramona Rusu, revista conține atît materiale care sintetizează cele mai importante activități desfășurate la Palatul Copiilor, cit și o serie de articole de interes pentru adolescenții nemțeni. "Bucuriile Iernii 2002", "Luna pădurii", "Spovedanii despre copiat", "Cabinetele psihologice în școli - o necesitate", "Perle și perluțe...", "Profil...această specie ciudată", iată doar cîteva din titlurile cele mai incitante.

Revista conține și cîteva portrete ale elevilor care au obținut rezultate deosebite în cadrul unor cercuri de la Palatul Copiilor, precum și două pagini destinate creațiilor literare, grupate sub titlul generic "Cafeneaua literară".

Interesante sînt și "Anchetele O.K. ADOLESCENT" pe teme specifice vieții tinerilor: școală, timp liber, Internet, preocupare pentru viitor. O cronică a filmului "Harry Potter și Piatra Filosofală" și o analiză a unor emisiuni TV întregesc peisajul revistei.

"Ne-am propus să concepem o revistă "mai altfel" decît celelalte reviste școlare. Pe lîngă materialele cu un conținut didactic, se remarcă inventivitatea, creativitatea specifică vîrstei adolescenților. Elevii s-au putut desfășura liber, aplicînd noțiunile teoretice învățate la orele de curs. Acuratețea, spiritul critic, concizia, noțiunile de cultură generală, vasta documentare, fluența scriiturii, iată doar cîteva din noțiunile de bază aplicate, deja, de viitorii gazetari", ne-a spus prof. Ramona Rusu, coordonatoarea Cercului de Ziaristică.

Revista reprezintă și o rampă de lansare pentru tinerii autori, mare parte dintre ei dorindu-și să urmeze, după terminarea liceului, cursurile unei Facultăți de Jurnalistică. De asemenea, cîteva dintre membrii Cercului de Ziaristică sînt, deja, colaboratori fideli ai ziarului "Ceahlăul", semnînd articole interesante pentru pagina săptămînală dedicată tinerilor.

Premii la concursul "Upgrade Days"

Operformanță de dată recentă a micilor jurnaliști o reprezintă rezultatele obținute la concursul "Upgrade Days" (Zilele Îmbunătățirii), organizat de RomTelecom. Astfel, premiul special al juriului pentru eseu a fost obținut de eleva Maria Șalaru, clasa a VII-a, în timp ce premiul pentru cea mai "haioasă" definiție dată inițialelor ISDN a fost înmînat elevei Ana Maria Baghiu, clasa a VII-a.

Iată, în încheiere, un scurt fragment din eseu "Dincolo de cuvinte", semnat de Maria Șalaru: "...Am găsit secretele: noi punem suflet în cuvinte, cuvintele nu sînt goale. Nu, niciodată! Chiar mai mult. Dincolo de cuvinte sîntem NOI și te uita, și tu, și tu...Cuvintele sînt, cu siguranță, mai mult decît atît. Deși noi murim, cuvintele sînt nemuritoare. Iar dacă noi trăim, cuvintele nici măcar n-au nevoie de noi; ele sînt pur și simplu."

Irina NASTASIU

DE CE (ÎNCĂ) O REVISTĂ ȘCOLARĂ?

După primele ore de psihologie am înțeles că aceasta, spre deosebire de multe alte științe, a avut un destin frămîntat și dramatic, că a cunoscut perioade de căderi și înălțări. Dintre răspunsurile la întrebarea: "Psihologia este știință sau artă?", ne-a atras atenția mai ales unul și anume că psihologia este o știință ce trebuie făcută cu artă.

Inițierea în studiul psihologiei ne-a convins de un lucru: ea, psihologia, pune probleme, formulează întrebări, oferă, uneori, răspunsuri la probleme fundamentale ale omului, confruntat cu nimicuri cotidiene, dar și cu mari drame. Cunoașterea și înțelegerea celui de lîngă noi, autocunoașterea, caracterul deschis, precum și unicitatea sufletului omenesc, caracteristicile diferitelor etape din viața omului - în primul rînd, ale adolescenței - sînt teme ce suscită interesul tuturor, într-o lume ce oferă un spectacol, uneori, tulburător.

Revista noastră am dori să fie și a

voastră, adică a potențialilor cititori și colaboratori, pasionați, măcar preț de cîteva clipe, de această problematică fascinantă a sufletului omenesc, cu luminile și umbrele lui. În paginile revistei veți găsi articole dedicate unor momente importante ale istoriei dramatice a psihologiei; nu vor lipsi articole despre dimensiunile importante ale conduitei umane, despre interferența psihologiei cu alte științe, invitații la lectură, interviuri, sondaje de opinie, maxime și aforisme, eseuri, teste despre temele abordate, adică un veritabil CALEIDOSCOP PSI.

Redacția Revistei

PRO DOMO

Ce poate fi mai adevărat, într-o zi de primăvară, decît o naștere sau o renaștere a unei tradiții interbelice, odată cu "noul" lumii?

Martie, cel pe care dăci liberi îl sărbătoreau potrivit tradiției ca pe un alt început, este cel mai potrivit chip de a imagina o idee, o cale, o propunere, care să devină, cu-minte... o adevărată realizare!

Acestea, mă gîndesc că ar putea fi auspiciile sub care se ivește o curajoasă inițiativă: aceea a unui dascăl devotat, în persoana d-nei prof. Mihaela Gherghesescu și a unor elevi inimoși (cei ai clasei a X-a de la Liceul Pedagogic "Gh. Asachi") pentru a îmbogăți peisajul revistelor școlare cu una "de specialitate" - CALEIDOSCOP - PSI, într-un domeniu pe cît de magnific, pe atît de încifrat, cum e cel al psihologiei.

Fiind o noutate, să-i dorim la apariție: "Vînt bun la pupai" și colaboratori pe măsură, pentru că nu puțini sînt elevii și profesorii acestui oraș/ județ, care mai iubesc încă acest "obiect școlar", atît de vitregit de planurile noastre de învățămînt.

A propos, poate cineva să-mi răspundă la întrebarea: de ce s-a scos "filosofia" de la clasa a XII-a și "estetica" de la Liceul de Artă din această țară românească???

Cui și la ce mai folosește azi psihologia? Ar fi o întrebare prost pusă sau măcar "una care nu întreabă nimic". de vreme ce răspunsul nu poate fi decît un "DA" categoric la alte întrebări de felul:

- Avem nevoie de autocunoaștere?
- Ne aflăm, oare, într-o zonă temporală (cea a mileniului III) în care știința spiritului cetează?
- Mai au tinerii serioși de astăzi preocupări privind cunoașterea propriei personalități sau a relației cu ceilalți?

Din această nevoie incontestabilă de cunoaștere a noastră ca "zoon politikon", fără de care nu am fi nici unul dintre noi decît fiare sau zei, decurge necesitatea, mărturisită sau nerecunoscută, a fiecărui individ de a cunoaște psihologia, care ne ajută mai mult decît oricare altă știință să ne situăm rațional într-o fărîmă de clipă a Universului - numită viață!

Prin efortul propriu de edificare în spirit, prin învățarea abc-ului psihologiei școlare și, poate, și prin acest demers aproape "exotic", reviste de psihologie a Liceului Pedagogic "Gh. Asachi", se dorește o renaștere în spirit a valorilor, o învecinare armonioasă cu ceilalți, dar, mai cu seamă, o locuire cu "eul" nostru, într-o manieră cît se poate de sinceră.

SUCCESI

Prof. Dumitrița RĂDUCU
Liceul de Artă Piatra Neamț

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

ALMANAHUL "CONVORBIRI LITERARE"

Conducerea redacției "Convorbiri literare" a scos recent de sub tipar primul almanah al acestei reviste apărut după 1989. "Almanahul Convorbiri literare 2002" conține în cele 160 pagini ale sale proză, poezie, articole teoretice și de istorie literară, umor, cuvinte încrucișate, pagini inedite semnate de cunoscuți scriitori ieșeni. Almanahul este ilustrat cu portrete de scriitori executate de pictori Dan Hatmanu. Din păcate, în paginile acestui almanah literar nu am regăsit semnătura nici unui scriitor din Neamț sau din alte județe din Moldova. Mai ales că din colegiul revistei "Convorbiri literare" fac parte scriitori și din județele Botoșani, Suceava și Neamț. O

scăpare a redacției care, poate, va fi reparată în almanahul revistei din anul viitor.

"O MÎRȘĂVIE A LUI NICOLAE MANOLESCU"

Revista "Adevărul literar și artistic" din 16 aprilie publică un editorial cu titlul de mai sus semnat de redactorul ei șef, Cristian Tudor Popescu. Zice, printre altele, scriitorul și ziaristul C.T. Popescu: "Pentru știrea mea de 13 rînduri din "Adevărul", dl. Manolescu cheltuiește un editorial în România literară - atît de jalnic încît m-am hotărît greu să răspund. Cel mai trist este că dom' profesor se împieptosează în fața găștii ca și cum nu m-ar cunoaște. Anticultural, ignorant, gazetar tovarăș cu textierii și guriștii - acesta sînt eu în opinia actuală a d-lui profesor. Ca să înțeleagă asta din textulețul meu nu era nevoie de Nicolae Manolescu, era suficient și

Vasile Băran. Ceea ce m-a determinat să scriu este post-scruturmul. Acolo, Manolescu comite nici mai mult nici mai puțin decît o mîrșăvie". De unde a plecat toată povestea: la lansarea noului format al "Romănei literare", printre invitați s-a aflat și C.T. Popescu. A scris despre manifestare într-un

Revista presei literare

număr din ziarul "Adevărul" un text scurt, cam din vîrfurile penitei, text ce l-a enervat pe Manolescu. Profesorul, la rîndul lui, publică un editorial în "Romăna literară" nr. 14 prin care îl acuză pe ziaristul C.T. Popescu de ignoranță și anticultură. Mai mult, într-un PS, citează la întîmplare niște titluri din pagina de divertisment a "Adevărului" prin care ar fi vrut să

dovedească faptul că ziarul condus de C.T. Popescu se ocupă de partea marginală a culturii (formații de muzică tînără, vedete, rock etc), deci redactorul acestui ziar nu ar avea dreptul să scrie din vîrfurile penitei un articol despre "Romăna literară". Polemica dintre cei doi se va opri probabil aici. Ca întotdeauna, adevărul e pe undeva pe la mijloc.

LEUL COPT ȘI PARAIUL BUN

Semnatarul rubricii "Contrafort" din "Romăna literară", Mircea Mihăeș este unul din cei mai duri editorialiști din presa scrisă. Articolele sale au stîrnit reacții violente din partea multor politicieni aflați la putere. Scrise cu mare talent dar și o virulență ucigătoare de analist politic al revistei - care este și un bun critic literar - textele sale sînt deseori preluate și de alte reviste sau ziare. Iată ce scrie M.M. despre "leul greu"

care urmează să intre în arena economică: "Propunerii infantile a magicianilor de la Banca Națională i-aș face o contrapropunere: dacă dorim cu adevărat înșănătoșire, ar trebui să începem prin a ne înșănătoși pe noi înșine, adică să renunțăm la minciuna cu productivitatea națională, cu creșterea PIB-ului, cu bazaconiile privind performanțele economice. Parcă e un făcut: de fiecare dată cînd primul ministru anunță atingerea încă unui pisc economic, prețurile cresc, iar salariile rămîn la fel de mizerabile". Criticul literar lasă să se înțeleagă că chestia cu leul greu nu va rezolva situația economică a țării, din contră, va conduce economia spre dezastrul spre care se îndreaptă. El propune trecerea directă la euro, pentru ca populația să vadă diferențele dintre nivelul de trai românesc și cel din țările vestice.

OCHELARIST
(Continuare în pag. 7)

ÎNFIINȚAREA ȘCOLII NORMALE DE ÎNVĂȚĂTOARE DIN PIATRA NEAMȚ

Într-o adresă a M.I.P.C. din 5 mai 1919, către Prefectura Neamț, se aprecia că aproape 500.000 de copii de vîrstă școlară nu puteau fi primiți în școală din cauză că nu existau școli și învățători suficienți. Lipsa anterioară de cadre didactice s-a accentuat prin pierderile produse în războiul pentru întregirea neamului. Guvernul de după primul război mondial și-a propus, printre altele, și ridicarea nivelului cultural al poporului, însă pentru atingerea acestui obiectiv era nevoie grabnică de învățători și de localuri de școală.

Acestea au fost motivele pentru care M.I.P.C. a hotărît ca de 1 septembrie 1919 să înființeze cîte o școală normală în fiecare județ. Revizoratele școlare erau rugate să găsească un local potrivit, în care să funcționeze cel puțin două clase cu 100 de elevi interni, și să procure mobilierul și toate celelalte lucruri necesare. Școlile normale trebuiau create în orașele cu liceu și gimnaziu, ori în imediata lor apropiere, pentru ca personalul didactic al școlii secundare să poată fi utilizat ca profesori la școala normală.

Deși Prefectura județului Neamț a exprimat neîncrederea autorităților locale că s-ar mai înființa o școală normală, dat fiind faptul că aici exista, deja, una, M.I.P.C. a hotărît să înființeze la Piatra Neamț și o școală normală de fete. Hotărîrea era motivată de faptul că școala existentă era de băieți, iar în județ au funcționat două școli pregătitoare de fete. Alături de elevele acestor școli pregătitoare, la Școala Normală de Învățătoare din Piatra Neamț au mai fost înscrise și elevele școlilor pregătitoare din comunele Baia, Sirețel și Liteni din județul Suceava.

Ca directoră a Școlii Normale de fete din Piatra Neamț a fost numită profesoara Eugenia Popovici. Înscrierea elevelor s-a realizat destul de anevoios, însă problemele cele mai greu de rezolvat au

fost cele legate de găsirea localurilor pentru școală și internat și de dotare a acestuia cu cele necesare. În mare parte, această ultimă problemă a fost rezolvată luîndu-se mobilier, veselă, efecte ș.a. de la Direcția Sanitară din Piatra Neamț. Fără acestea, școala, care urma să aibă un internat de circa 200 de elevi, nu se putea deschide.

Pregătirile pentru deschiderea Școlii Normale de fete n-au fost gata nici în ultima parte a lunii octombrie. De aceea, cursurile au început abia la data de 3 noiembrie 1919, iar serbarea de inaugurare a școlii a avut loc la 30 noiembrie 1919, ora 3 p.m., în localul Școlii de băieți nr. 2, aflat pe strada Alexandru cel Bun. Neavînd un local propriu, școala a funcționat în localurile școlilor primare nr. 1 și nr. 2 de băieți, precum și Școala nr. 1 de fete, în condiții grele, desigur, împreună cu acestea. Pînă la mutarea în localul din Dărmănești, Școala Normală de fete a mai folosit încăperi de la Grădina de copii nr. 1, de la Liceul "Petru Rareș", Școala profesională și Școala Normală de Băieți.

Directoarea Eugenia Popovici ar fi dorit ca școala să se deschidă cu clasele I, a II-a, a III-a și a V-a. În clasa I urmau să se primească absolventele ale cursului primar, în clasele a II-a și a III-a absolventele școlilor pregătitoare, iar în clasa a V-a se preconiza înscrierea absolventelor de 4 clase secundare. Pînă la urmă, Școala Normală de Fete a avut, la deschiderea sa, trei clase.

În primul an de funcționare a școlii, au fost înscrise, în toate clasele, 190 de eleve. Dintre acestea, 4 s-au retras, una a fost eliminată, una a decedat și 2 au fost aminate pentru luna septembrie. Rezultă că au urmat în mod regulat cursurile 182 de eleve, dar numai 147 au promovat în luna iunie, cîci 21 au rămas corigente și 14 au fost declarate repetente. Din păcate, datele de care dispunem nu ne permit să arătăm care a fost situația școlară a elevelor în luna septembrie. Trebuie, însă, apreciat faptul că, avînd încă de la înființare clasa a III-a, Școala Normală de fete a dat mult mai repede prima promoție de absolvente.

Prof. dr. Mihai ȘURUBARU

DIN ISTORIA ÎNVĂȚĂMÎNTULUI COMERCIAL LA PIATRA NEAMȚ

În presa din deceniul al cincilea al veacului nostru sînt consemnate interesante date despre istoricul învățămîntului comercial din urbea de pe malul stîng al riului Bistrița, din anul 1942.

Aceste informații sînt cu atît mai valoroase întrucît suplînesc informațiile arhivistice din unele perioade, din Piatra Neamț, dar se fac referiri și la istoricul acestor școli din alte zone ale țării.

Așadar: "Liceul comercial din Piatra-N. poartă numele lui Spiru Haret și și-a serbat patronul, Sîmbătă 12 Decembrie 1942, în fața tuturor autorităților civile și militare din Piatra-N., a directorilor și corpului profesoral de la toate școalele secundare din localitate și a unui numeros public din toate straturile sociale.

Cu acest prilej, directorul liceului comercial, d-l profesor Victor Savin, a făcut un foarte interesant istoric al învățămîntului comercial la Piatra Neamț, din care extragem:

Învățămîntul comercial datează, în țara noastră, de la Cuza Vodă.

Primele școli s-au înființat la: Galați (1864), București și Craiova (1879) și Iași (1880). La Piatra Neamț acest învățămînt a luat ființă din inițiativa unui grup de profesori de la liceul teoretic "Petru Rareș" (I.G. Vasilu, P. Popovici, D. Focșa și N. Stoensescu) astăzi toți pensionari și cu sprijinul material al prefecturii și primăriei orașului Piatra Neamț. Astfel în Septembrie 1915 s'a deschis pentru prima oară cursurile unei școli comerciale elementare, într-un local impropriu, dar oferit în centrul orașului de primărie.

Din 1918- 1921, școala a avut și un curs seral, iar din 1927 i s'a adăugat cursul superior, însă extrabugetar. În anul 1937, școala devine liceul comercial cu 8 clase, dar cele superioare îi rămîn tot

extrabugetare, pînă în anul 1941, cînd a fost complet statizat.

Evoluția învățămîntului comercial la noi este interesantă nu numai prin interesul pe care l-a dovedit, după cum se vede, oficialitatea noastră în trecut, dar și prin entuziasmul cu care a fost îmbrățișat de fii noștri. Și una și alta au contribuit într-o măsură apreciabilă la înstreinarea comerțului la noi în țară și mai ales la Piatra Neamț, fiindcă această importantă ramură de învățămînt practic a fost urmată într'un procent impresionant de mare de evrei. Iată cifrele concludente ale absolvenților școlii comerciale din Piatra-N. între anii 1917 și 1922: în anul școlar 1917/18, absolvenți în total 25 din care 22 evrei

numai de noi, români.

Astăzi liceul comercial are local propriu, dar este cu mult sub ceea ce trebuie unei normale funcționări a școlii: sunt numai patru săli de clase și două cancelarii. Cursurile se țin pe serii.

După această revelatoare expunere a d-lui director, care a impresionat foarte mult autoritățile și publicul asistent, a urmat o frumoasă manifestare artistică a elevilor școlii, cari deși preocupați exclusiv de probleme practice, au întrecut așteptările oricît de pretențioase ale asistenței.

Elevul Matei a făcut o frumoasă expunere vorbind despre Mihai Eminescu, iar în producția artistică s'a remarcat îndeosebi, sceneta intitulată: "Mama" de Victor Ion Popa, în reprezentarea căreia s'a distins în mod excepțional elevul refugiat Georgescu, jucînd rolul lui Tiberiu.

Liceul comercial din Piatra-N. a cărui trecut este plin de atîtea peripecii, a îndeplinit și mai ales are de acum înainte de îndeplinit un mare rol în românizarea vieții noastre comerciale, care a fost pînă acum aproape exclusiv în mîinile evreilor. Publicul și-a îndreptat toată atenția către învățămîntul comercial și astăzi acest liceu rivalizează cu cel teoretic (este vorba de Liceul "Petru Rareș"-n.n.), avînd un număr mare de elevi, mulți dintre dînșii fii de oameni cu situații înalte, cari, altădată și-ar fi dat copiii la liceul teoretic, dar astăzi își dau seama că și comerțul este o ramură de activitate în care noi, românii, trebuie să ne afirmăm virtuțile naționale. O întrebare pare că stăruie la toți: de ce s'o fi desființat clasa a V-a a liceului comercial? Nu se va desființa sau înjumătăți cursurile? Aceasta este desigur numai o măsură trecătoare dictată de împrejurări speciale, dar liceul comercial din Piatra Neamț, noi credem că va fi întărit și înzestrat cu local și poate și cu internat, fiindcă nu numai așa își va putea îndeplini marele rol ce-i revine în ziua de mîine.

Prof. Gh. RADU

Din presa de altădată

În anul 1918/19, absolvenți 58 din care 47 evrei; în anul 1919/20, absolvenți 47 din care 37 evrei; în anul 1920/21, absolvenți 40, din care 34 evrei; în anul 1921/22, absolvenți 38 din care 27 evrei. În total, din 5 ani școlari, au absolvit școala comercială 226 elemente din care 185 evrei, deci un procent de 82%, față de 18% cit reprezintă elementul românesc. Abia astăzi, cei 274 elevi ai școlii sunt toți români care vor împînzii mîine țara de comercianți și negustori.

Greșit s-ar crede că nu suntem capabili de comerț. Dovadă ne stau atîtea firme comerciale și industriale create de români, care au impresionat plăcut pe cei mai mari comercianți streini din țara noastră.

Am trăit, însă, într-o mentalitate care ne-a ținut departe de preocupările vitale ale neamului și de aceea astăzi trebuie să facem toate eforturile pentru a ne redobîndi locurile care dela început ni se cuveneau și trebuia să fie ocupate

▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII ▲ ARTE & MESERII

Revista presei literare

(Urmare din pag. 6)

AUTOCRAȚIA POEZIEI ÎN JURILE PREMIILOR LITERARE

U n articol destul de acid la adresa juriilor din ultimii ani care decid premiile anuale ale Uniunii Scriitorilor semnează criticul orădean Ion Simuț în ultimul număr al "Observatorului cultural". Ce reproșează criticul orădean: în ciuda tirajelor confidențiale, cărțile de poezie au parte de mai multe premii decît cele de proză, din simplul motiv că acestea dintîi se citesc mai

ușor, iar aceste jurii sînt în mare parte formate din poeți și critici de poezie. "Autocrația poeziei e unul din fenomenele de retardare ale literaturii române contemporane. Fără îndoială că își cîntă cîntecul de lebadă. O schimbare de mentalitate se impune, atît în receptare cît și, ca o consecință firească, în modul de acordare a premiilor Uniunii. Neglijențele în desemnarea membrilor juriului sînt grave, capabile să aducă prejudicii însemnate adevăratei imagini a literaturii române actuale. Ce impact public să aibă acordarea premiilor US cînd pe lista finală nu se găsește nici un prozator sau cînd proporția înclină copleșitor în favoarea poezilor și a criticilor de poezie? Fără nici o excepție, cărțile acestora nu se găsesc în 90% din librăriile din țară, oriunde ai umbla. Premiile niște

fantome de cărți? Cultivăm fantasmăle lecturii?" - Ceva adevăr există în cele scrise de Ion Simuț, dar a cataloga acest lucru ca un "fenomen de retardare a literaturii române" ni se pare cam exagerat.

AUREL DUMITRAȘCU ȘI POEZIA LUI VIRGIL MAZILESCU

Ultimul număr al revistei "Convorbiri literare" (din martie) publică un fragment din teza de licență a poetului Aurel Dumitrașcu. Poetul dispărut acum 12 ani a scris în teza sa de licență despre poezia unor poeți care au avut același destin cu al lui, dispăruți prea devreme, cum ar fi Virgil Mazilescu sau Daniel Turcea. De altfel, lucrarea sa de diplomă va face obiectul unei

cărți care va apărea grație prietenului său, poetul Adrian Alui Gheorghe, care îi editează și jurnalul. Iată un scurt citat din lucrarea poetului: "Un aspect interesant al poeziei lui Virgil Mazilescu îl reprezintă personajele. Ele nu sînt în număr prea mare și va trebui să credem că autorul s-a oprit la acestea nu tocmai întîmplător. Vom constata încă de la început că aceste personaje se substituie unui anumit itinerariu, unei dezvoltări, care, se știe, sînt noțiuni specifice tragicului. Drumul este creator de conștiință, un om viu renaște neîncetat prin cunoaștere, el devine o măsură a tuturor ficțiunilor și realităților". Presimțea Aurel Dumitrașcu atunci cînd scria despre Daniel Turcea și Virgil Mazilescu că se va stinge și el din viață la fel de devreme precum poezii de mai sus?

REMEMORĂRI PEDAGOGICE NEMȚENE

APRILIE 2002

A

● În numerele din aprilie (2/1999, 14-15/2000 și 26/2001), Apostolul a semnalat aniversarea în aprilie a pedagogilor nemțeni: Daniel Corbu, 7/1956; Arhimandritul Ilie Cleopa, 10/1912; Dumitrița Răducu, 11/1962; Tereza Strătilescu, 13/1862; Dan Mircea Borș, 13/1938; Calistrat Hogaș, 18/1847; C.G. Popescu, 18/1904; Veronica Mică, 22/1850; George Sofronie, 23/1901; Gh. Dumitroaia, 23/1949; Gh. Tomulescu, 26/1895.

● Și comemorările: Elena Cuza 4/1909; Leon Scully, 5/1912; D. Roșca, 12/1990; Simion T. Kirileanu, 17/1926; Sidonia Hogaș, 19/1976; Vasile Conta, 22/1882; Iuliu Nițulescu, 29/1975.

● Apostolul, nr. 26, aprilie 2001, sub semnătura dlui profesor D.D. Ursache, doctor în filosofie, publică pertinentul studiu "Babuinel și metafizica - o interpretare antroposofică", despre filosofia științei la Lucian Blaga.

● 1/1900, n. Iași, cărturarul poet Alexandru A. Philippide, a cărui mamă era originară din Vinători-Neamț.

● 2/1894, Anton Naum (1828-1917), proprietar la Cindești-Neamț, scriitor, profesor universitar, junimist de marcă și-a rostit "Cuvint de primire" în Academia Română, cu răspunsul lui Titu Maiorescu.

● 2/1938 s-a născut la P. Neamț valorosul profesor de istorie (director al școlii nr. 1 din P. Neamț, o perioadă), remarcabil gazetar, Cătălin Stupcanu (d. 26.09.2000), os din os de dascăl (și tatăl și mama- cunoscuți institutori în P. Neamț).

● 4/1937 (acum 65 de ani), n. la Căciulești- Girov, remarcabilul profesor de istorie Ioan Mitrea, publicist, vrednic arheolog, muzeograf la Bacău.

● 11/1907 (acum 95 de ani), n. P. Neamț, Natalia Jitariu, doctor în biologie, cadru didactic universitar la Iași din 1940 până în 1967, când s-a pensionat (d. 9.05.1990, Iași).

● 22/1944, n. Galda de Jos, jud. Alba, profesorul de desen în P. Neamț, Gh. Diaconu, pictor afirmat, cu mari merite în educația estetică și ca inspector la Comitetul de Cultură Județean Neamț.

● 26/2002, Casa Corpului Didactic a județului Neamț organizează un colocvieu evocativ al activității didactice și culturale (literare și muzicale) a familiei Hogaș: Calistrat (19.04.1847, Tecuci-28 august 1917, Roman), Aefiu (28.10.1880 P. N.- 26.10.1941, Buc.), Sidonia (31.01.1882, P.N., acum 120 ani-19.04.1976, P.N.)

Prof. Traian CICOARE

GEORGE LESNEA PRIN JUDEȚUL NEAMȚ

A

nul acesta, la 24 martie, s-au împlinit o sută de ani de la nașterea lui George Lesnea, prilej de a-i evoca personalitatea, locul pe care l-a ocupat în literatura română. Student fiind, la Universitatea "Al. I. Cuza" din Iași, l-am cunoscut personal, în biroul profesorului dr. I. Istrati-decanul Facultății de Istorie-Filozofie. Deși era trecut de 50 de ani, poetul arăta tânăr.

Era elegant îmbrăcat, "înalt și uscat ca un beduin", om frumos, cu ochi albaștri și de o agilitate demnă de invidiat.

Ulterior, l-am reîntâlnit în Bacău și în Piatra Neamț, în anturajul lui Radu Cîrneș, G. Bălăiță, Sergiu Adam, Mihai

Gafița, D. Ignea, N. Tatomir etc. - membri în conducerea revistelor lașul literar și Ateneu.

Studiind fondul de presă de la Biblioteca Academiei Române am rămas impresionat, nu numai de prietenia care a existat între G. Lesnea și poezii din Piatra Neamț (Lucian Mircea, Har. Mihăilescu, C. Armbrister (Buhuși), C. Prisnea, Cicerone Cernegura, Nichita Bistriceanu, I. Apetroaei etc. dar, și prezența lui în presa nemțeană cu poezii și articole (Vocea Buhușului, 1928- 1930; Petrodava, Apostolul ș.a.)

De asemenea, am apreciat traduceri din Esenin și Lermontov, primite cu atita căldură de Victor Țăranu, I. Ciupală, Mihai Cojocaru, Nichita Bistriceanu etc.

Poetul G. Lesnea a fost bun prieten cu prof. univ. dr. Mihai Răvărut, din Grumăzești- Neamț, mare botanist, despre care a scris în Însemnări ieșene, evidențiindu-i activitatea de cercetare științifică desfășurată în anii de pregătire a tezei de doctorat, pe care a

susținut-o la Universitatea din Cluj. Nu putem

trece cu vederea prietenia ce i-a purtat-o lui Mihail Sadoveanu, vizitându-l împreună cu frații Ionel și Al.O. Teodoreanu, G. Topirceanu, Nina Casian și alți poeți ieșeni la Vinători- Neamț, reședința de vară a scriitorului. Așa cum rezultă din izvoarele cercetate, Mihail Sadoveanu l-a apreciat ca pe un poet de talent.

Gestul magistrului, cînd a fost sărbătorit ultima dată la Academia Română, este semnificativ în această privință. Dintre toți prietenii pe care-i avea "conu Mihai s-a îngrijit ca de la Iași să vină două persoane: Mărioara Davidoglu și George Lesnea".

Lecturîndu-i opera de o rară valoare artistică, apreciată de G. Ibrăileanu, M. Sadoveanu, T. Vianu și mai puțin de George Călinescu, m-am oprit la minunata lui VEČERNE din volumul "Veac tînăr", 1931, atît de apreciată de Panait Istrati în 1932, pentru care scria că merită "premiul național de poezie numai pentru cele opt versuri care compun impecabila, minunata lui operă..."

Prof. Constantin PRANGATI

Restituiri

ĂSTA-I CUSURUL TĂU, NENE IANCULE!

să tulburi liniștea conjugală a doamnei Veta (O noapte furtunoasă) obligînd-o s-adopte adulterul...
... să faci din "Cănuță un om sucit"...
... să poposești la Hanul lui Minjoală uitînd că ești dramaturg...
... să te plimbi împreună cu Lefter Popescu în căutarea "loturilor ciștigătoare, prin mahalaua țiganilor, fără să-ți pută"...
... să îl pui pe învățătorul Gheorghe (Năpasta) să participe la drama Ancă...
... să redai stări sufletești care n-au fost întrupate cu mai multă adîncime, cu mai mult echilibru sufleteș, de nici un alt poet al omenirii: frica (Leiba Zibal), încrederea oarbă, senină (Trahanache), uneori naiv-bănuitoare (Titircă Inimă-Rea), superioritatea omului sec fără voință (Conu Leonida), ambiția politică (Cațavencu), cinstea vițioasă (Cetățeanul turmentat), mustrarea de conștiință (Dragomir) și nevinovăția vinovată (Ion)...

(Viața Nouă 1912).

... să subțiezi birfa feminină verificînd-o cu oamenii...

... să alegi berăria ca loc al descătușării energiilor prin conversație.

... să pui pe cel de al treilea mușteriu un intelectual...

Și toate acestea, nene Iancule, pentru că matală nu faci birfă, ci o verificare a discuției cu oamenii, iar birfa o ridici la rangul de gen literar avînd o anumită consistență...

Ăsta-i cusurul matală, nene Iancule!

Prof. Matei GHEORGHE

BALADA LUI VERDE - ÎMPĂRAT

MOTO:

"Pe mine m-ai omorît,
Da' cu calu' ce-ai avut?"
(Folclor)

Într-o mică țară, cam cît un palat,
A venit odată un nou împărat.
S-au mirat supușii, de ce toamă el,
Nu mai era nimeni de soi prin castel?

Nici n-a trecut ziua de la-ncorenare
Și împăratul nostru s-a pus în mișcare.

A vopsit cetatea, a dat-o cu var
Și a primit titlul de prim gospodar.
A strigat pe urmă că rele sînt toate,
Că orînduile trebuie schimbate.
Că supușii s-leneș și cam neglijenși,
Că gîndesc cam prost, că sînt cam absenși.

Că să plece-acela care treabă n-are
Prin împărăție și prin adunare.
Goni logofătul, că "prea mult furasă",

Mazili regina, cum că "n-are clasă".

Jar cu vistierul ce s-o fi-nîmplat
Că de bună voie, singur a plecat.
Se gîndi pe urmă că de-i armonie
Nu prea poți conduce o împărăție,
Că prea se cred unii mari și învîțați.

Că cu binișorul prea au fost luați.

Și-ncepu să-i certe, să-i mai tragă-n țepi.

Dezbîndă supușii, ca să nu încape
Să cîrcească-acuma împotriva sa.
Ka schîmbă și Sfatul, ca să spună da
La orice măsură ce ar fi luat
Pentru a sa faimă de nou împărat.
Căci supușii, bieții, oricum n-au valoare.

Nu au rezultate, nici măcar culoare,
Mă reg, nu culoarea ce l-ar fi ucîntat
În noua formulă pe Verde-împărat.
Unu-i schiop și-n zădărnice, altul nu gîndește.

Altul fără sine și prea mult vorbește,
Altul-i chior - ce jalnic! altul e bătrîn,
Toți cu al lor fizic jignesc pe stîlpîn.
Că numai cu zîne să lucreze poate,
Că-i mîncase de bine și de sănătate.
O regină nouă își aduse-n grabă,
Un sfetnic pe placu-i, ca să facă treabă.

Jar în sala tronului puse-un ușier
Mai dur decît Cerber, vigilent, sever.

Nime-n țara -accea pace nu mai are
Nime nu mai crede c-ar avea scăpare,

Pîndă și regina cea nouă-a plecat
Lăsînd pe balaur singur în palat.

Steluța CĂLIN

GABRIEL GARCIA MARQUEZ

II Efortul de a scrie o povestire este la fel de intens ca începerea unui roman. Căci în primul paragraf al unui roman trebuie definit totul: structură, ton, ritm, stil, lungime, și, uneori, chiar și caracterul vreunui personaj. Restul este plăcerea de a scrie, cea mai intimă și mai solitară care se poate imagina, și dacă nu-ți petreci restul vieții corectîndu-ți cartea, e fiindcă aceeași rigoare de

Antologia APOSTOLUL

fier de care e nevoie ca s-o începi se impune și ca s-o termini. Povestirea, în schimb, nu are nici început, nici sfîrșit: se leagă sau nu se leagă. Și dacă nu se leagă, propria experiență, ca și a altora, stă mărturie că în majoritatea cazurilor e mai salutar să o apuci din nou pe

alt drum sau s-o arunci la coș. Bine a spus cineva, nu-mi amintesc exact cine, în chip de consolare: "Un scriitor bun este mai prețuit prin ceea ce rupe decît prin ceea ce publică". Sigur că n-am rupt ciornile și notițele, am făcut însă ceva și mai rău: le-am dat uitării."

(Mărturisire preluată din prefața la volumul "12 povestiri călătorești")

"Gazeta APOSTOLUL" nu se dorește a fi una erlistă. Toate cadrele didactice care vor să colaboreze aici, au ușa deschisă. Important este să spunem cinstit și cît mai concret ceea ce ne doare. Textele, care ar trebui să ridice o problemă reală, nu pot avea mai mult de 1 pagină, 1 pagină și jumătate. Spațiul costă și trebuie bine chibzuit.

În fiecare a doua vineri a lunii, la orele 14.00, la sediul Sindicatelor are loc ședința de machetă pentru

numărul curent. Ședința este deschisă și orice sugestie adevărată va fi un argument pentru bunul mers și prestigiu al revistei. Vă așteptăm cu texte, sugestii și idei.

Redacția

APOSTOLUL:

REVISTĂ EDITATĂ DE
SINDICATUL
ÎNVĂȚĂMÎNT- NEAMȚ

ISSN - 1582-3121

Redacția și
administrația: str. Petru
Rareș nr. 24, tel/fax:
225332, Piatra Neamț,

Prețul: 5.000 lei

■ APOSTOLUL - revistă a cadrelor didactice din județul Neamț, serie nouă, apare prin colaborarea Sindicatului Învățământ Neamț și Asociației Învățătorilor din județul Neamț (martie 1999).

■ FONDATORI: C. Luchian, V. Gaboreanu, V. Scripcaru, M. Stamate, I. Rafail, M. Avădanei (noiembrie, 1934)

■ CONSILIUL DE ADMINISTRAȚIE: Florin FLORESCU, director general, Iosif COVASAN, director economic; Constantin TOMȘA, director executiv, Gheorghe AMAICE, Ștefan CORNEANU.

■ CONSILIUL DE REDACȚIE: Mircea ZAHARIA, redactor șef, Ștefan CORNEANU, redactor șef adjunct; Dumitrița RĂDUCU, Dan AGRIGOROAIE, Niculina NIȚĂ, Carmen DASCĂLU (secretar).

Ilustrația numărului: foto Cornel MIFTODE